

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon Nr. 279. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 3689.
 Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
 Komunikaty przesłane redakcji nie będą uwzględnione.
 Redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
 Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart. Zł. 18'00
 w Krakowie z odnośz. do domu " 6'20 " 18'60
 Na prowincji z przesyłką poczt. " 6'60 " 19'80
 Zagranicą z przesyłką pocztową " 10'00 " 30'00
 Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr.
 I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście
 Zł. 1'—, wiersz milim. I-szp. na I-jej stronie Zł. 1'25, gratulacje
 Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

Liga Narodów, państwa a mniejszości narodowe

(Od naszego korespondenta genewskiego.)

Genewa, 1 września.

Ostatni kongres mniejszości narodowych — czwarty z rzędu, (o którym jeszcze napiszemy) — rozpoczął swoje obrady właśnie w chwili, kiedy w Paryżu przebrzmiewały ostatnie dźwięki uroczystości paktu Kellogga, symbolizującej wyrażoną przez najbardziej autoryzowanych ich przedstawicieli, niezłomną wolę 16 państw świata, z około 500 milionami ludności, zrzeczenia się, raz na zawsze, wojny jako narzędzia ich polityki państwowej. Jednym z tych zagadnień, które narażają dziś jeszcze Europę na ciężkie komplikacje zagrażające pokojowi, jest, niezawodnie, panujący w wielu państwach ucisk narodowościowy.

Narazie są konsekwencją tego ucisku tylko kongresy zorganizowanych grup mniejszości narodowych t. zn. zjazdy przedstawicieli około 40 milionów rozsianych po całej prawie Europie upośledzonych obywateli różnych państw, którzy nie chcą się na to zgodzić by wszystko, co stanowi ich tradycję ich kulturę i ich duchowe „ja“ zostało pomalutką zniszczone albo prędko zdeptane, lecz którzy, przeciwnie, są rozgoryczeni, się skarżą i cierpią i — z bólu krzyczą.

Kongresy mniejszości narodowych nie są zapewne zjawiskami, którym należy specjalnie hołdować, czy nawet się nimi entuzjastycznie jako triumfem nowoczesnej myśli państwowej. Trzeba jeno przyznać, że są one zupełnie niepożądaną, raczej smutną, ale twardą koniecznością zmuszającą pokrzywdzonych przez brutalny szowinizm XX-ego wieku do obrony w sposób pokojowy t. zn. odwoływania się do opinii publicznej świata.

Rozgoryczenie mniejszości narodowych jest tem większe i tem bardziej uzasadnione, że minimum zagwarantowanych im przez traktaty pokojowe praw, które są zwyczajnymi, nieco zmodernizowanymi Prawami człowieka, a nie żadnymi przywilejami — pozostały dotąd w wielu państwach martwą, albo prawie martwą literą i że Liga Narodów, której zadaniem jest chronić mniejszości, okazała na tem tak ważnym polu pracy pacyfikacyjnej zupełny brak inicjatywy i karygodną pobłażliwość dla naruszających albo niewykonujących zobowiązań międzynarodowych rządów.

Naturalnem jest zatem, że mniejszości narodowe, które są niejako predestynowane do roli wiernych „klientów“ Ligi Narodów tracą — ku radości kilku zaściankowych dyplomatów różnych państw „obarczonych jarzmem traktatów mniejszościowych“ — coraz bardziej zaufanie do Ligi i jej pomocy.

Czwarty kongres mniejszości stał też pod znakiem ostrej krytyki działalności i metod Ligi Narodów. Z podobną krytyką spotkała się Liga zresztą już na międzynarodowym kongresie Związków dla Ligi Narodów, na międzynarodowym Kongresie Pokoju i na Kongresie Unji Międzyparlamentarnej. Zewsząd odzywają się głosy przeciwko bierności Ligi w sprawach mniejszości narodowych. Kongres Związków dla Ligi Narodów wysunął projekt stworzenia Stałej Komisji dla spraw mniejszo-

ści przy Lidze, na wzór istniejących już innych stałych Komisji złożonych z ekspertów i przedkładających Radzie odpowiednie sprawozdania.

Projekt ten nie jest nowy, gdyż podobną propozycję przedłożył Zgromadzeniu Ligi już w roku 1921 delegat angielski prof. Gilbert Murray. Po utworzeniu tzw. Komitetu Trzech (trzech członków Rady) prof. Murray propozycję swoją cofnął. Na ostatnim Kongresie wyrazili się prawie wszyscy mówcy za projektem stworzenia Stałej Komisji dla spraw mniejszości. Poparł go szczególnie gorąco przewodniczący delegacji żydowskich Leon Motzkin, zaznaczając że istnienie takiej Komisji byłoby szczególnie ważne dla Żydów, którzy w odróżnieniu od wszystkich innych mniejszości nie mogą się cieszyć poparciem, jak tamte, swojego państwa macierzystego.

Udział w Kongresie dwóch nowych wielkich grup mniejszościowych, Ukraińców z Polski, Rumunji i Czechosłowacji oraz Białorusinów z Polski, z drugiej strony nieobecność grup polskich — a wraz z nimi Duńczyków i Łużyczan z Niemiec — które zgłosiły na ubiegłym Kongresie swoje wystąpienie i pozostają nadal w

opozycji do Kongresu będą niezawodnie przedmiotem wielu komentarzy w prasie polskiej. Nie ulega wątpliwości, że ta nowa konstelacja przedstawia pewne zradykalizowanie oblicza Kongresu przez grupy, stojące mniej pewnie na gruncie wspólnoty państwowej. Zważywszy natomiast należy, że przystąpienie Ukraińców i Białorusinów do Kongresu, który od samego początku tj. od czterech lat odrzucał wszelkie rezolucje wyrażające jakiegokolwiek tendencje separatystyczne, oznacza choć nie zasadnicze, to jednak faktyczne zrezygnowanie tych grup z ich dotychczasowego programu.

Z gruntu fałszywymi byłyby w każdym razie nadzieje, że okrzyczenie Kongresu, jako instrumentu politycznego Niemiec w ich polityce dążącej do rewizji traktatów pokojowych zdoła Kongres „zmiażdżyć“. Najlepszym sposobem, — który politykom polskim gorąco polecamy, — dla osłabienia Kongresu byłoby jeno szczerze wykonanie zaciągniętych obowiązków międzynarodowych przez wszystkie państwa w stosunku do ich mniejszości. Wówczas, i tylko wówczas, pozostaną te grupy mniejszości narodowych — o ile takie istnieją — które służą rzekomo za narzędzie polityki rewizyjnej, w zupełnym odosobnieniu i Kongresy mniejszości narodowych stracą swoją rację bytu. Tylko tak zapewnią sobie państwa o poważnym odsefsonie mniejszości narodowych rzeczywisty pokój.

M. Ky.

Ukonstytuowanie się komisji Zgromadzenia Ligi Narodów

Genewa, 4. 9. PAT. Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu zgromadzenia Ligi Narodów przystąpiono do zwyczajnych konstytucyjnych wyborów komisyjnych, wybierając komisję porządku dziennego oraz pozostałych 6 komisji. Zgromadzenie postanowiło umieścić również na porządku dziennym bieżącej sesji sprawę handlu opium na dalekim wschodzie oraz kwestję prywatnej fabrykacji broni i materiału wojennego. Następnie przerwano obrady na półtorej godziny, aby dać sposobność komisjom przeprowadzenia wyboru przewodniczących.

Wybór wiceprzewodniczących

Genewa, 4. 9. PAT. Po wznowieniu wczorajszego posiedzenia Zgromadzenie Ligi Narodów przyjęło do wiadomości, że na przewodniczących poszczególnych komisji wybrano następujące osoby: 1) komisji prawniczej senatora Scialoja (Włochy), 2) komisji organizacji technicznej p. Motte (Szwajcaria), 3) komisji uzbrojeniowej p. Carton de Viart (Belgia), 4) komisji finansów p. Vasconciellons (Portugalia), 5) ko-

misji spraw społecznych p. Mathos, 6) komisji politycznej Marinkovic (Jugosławia) oraz komisji porządku dziennego Caballero (Paragwaj). Przewodniczący wszystkich 6 komisji są równocześnie wiceprzewodniczącymi Zgromadzenia. Na dalszych 6 wiceprzewodniczących wybrano przy 42 głosujących o absolutnej większości 21 głosów: Adatci (Japonia) 40 głosów, M. Briand 38 głosów, kanclerz Müller 38 głosów, Lord Cushendun 37, M. King 33 głosów, kanclerz Austrii Seipel 34 głosów.

Budowa nowego pałacu Ligi Narodów

Genewa, 4. 9. PAT. Rada Ligi Narodów na pełnym posiedzeniu postanowiła zwrócić się do 5-ciu architektów, którzy zajmują się projektem pałacu Ligi Narodów o prowadzenie w dalszym ciągu studiów nad tym projektem. W następstwie powyższej uchwały zgromadzenie Ligi Narodów nie będzie mogło zająć ostatecznego stanowiska w sprawie budowy pałacu i gmachu biblioteki.

Przed spotkaniem Brianda z kanclerzem Müllerem

Sprawa ewakuacji Nadrenji.

Genewa, 4. 9. PAT. Szwajcarska agencja telegraficzna na podstawie wiadomości z dobrze poinformowanego źródła donosi, że dziś lub jutro nastąpi pierwsza rozmowa pomiędzy kanclerzem Rzeszy Müllerem i ministrem Briandem. W rozmowie tej poruszona będzie również kwestja ewakuacji Nadrenji. Jak słychać,

w czasie tego spotkania Briand będzie brał pod uwagę rozmowy, jakie odbył Poincaré z ministrem Stresemannem i wskaże na związek istniejący między przedterminowym opróżnieniem Nadrenji i zobowiązaniami reparacyjnymi Niemiec.

Numerus clausus zaostrożony na Węgrzech

Budapeszt, 4. 9. ŻAT. Jak się okazuje, skutki nowej ustawy o numerus clausus na uniwersytetach węgierskich są dla Żydów jeszcze bardziej niekorzystne, niż dawniejsza ustawa. W Budapeszcie na 320 przyjętych kandydatów na wydział prawny znajduje się 14 Żydów, czyli

jeszcze mniej, niż przypada proporcjonalnie według ustawy o numerus clausus. Na uniwersytetach prowincjonalnych norma procentowa studentów żydowskich przedstawia się jeszcze bardziej niekorzystnie niż w Budapeszcie.

Walne zwycięstwo listy sjońskiej w wyborach do kahału w Samborze

(Telefonem od naszego korespondenta)

Sambor, 4. 9. W niedzielę odbyły się tu wybory do Kahału przy bardzo licznych udziałach wyborców. Wybory przyniosły zwycięstwo na całej linii liście sjońskiej, podczas gdy klika kahałna mimo olbrzymiej agitacji i kupowania głosów poniosła sromotną klęskę. Szczegółowy wynik przedstawia się następująco: Na 1300 uprawnionych do głosowania oddano gło-

sów 1179. Z tego lista sjońska uzyskała 552 głosy i 6 mandatów. Lista kliki kahałnej, na której czele figurował dotychczasowy komisarz rządowy otrzymała zaledwie 179 głosów i 2 mandaty. Aguda 163 głosy — 2 mandaty, bezpartyjni 145 głosów — 2 mandaty. Bund oraz lista chasydów belzkich nie uzyskały mandatu.

Briand omówił z kanclerzem Seiple sprawę „Anschlussu“

(Telegram własny „Nowego Dziennika“).

Wiedeń, 4. 9. (D) Donoszą tutaj z Genewy: Wczorajsza półgodzinna rozmowa kanclerza Seipla z Briandem jest żywo omawiana w kołach politycznych. Ze strony francuskiej oświadczają, że Briand wskazał na zaniepokojenie

Francji z powodu manifestacji wiedeńskich na rzecz „Anschlussu“ i zwrócił kanclerzowi uwagę, że we Francji ocenia się poważnie dążenia Austrii do „Anschlussu“.

Albania — królestwem

Z okazji koronacji Achmeda Zogu królem Albanii wydał albański zarząd poczt markę koronacyjną, a mianowicie na dotychczasowych republikańskich znaczkach pocztowych nadrukowano inicjały Achmeda Zogu a głowę dyktatora otoczono wieńcem wawrzynu.

Jugosławia protestuje

Wiedeń, 4. 9. PAT. Dzienniki donoszą z Biłogrodu, że rząd jugosłowiański zaprotestował przeciw temu, że król Zogu I. nazwał się królem wszystkich Albańczyków. Poseł jugosłowiański w Tiranie nie wróci już na swe dotychczasowe stanowisko, ze względu na swój stan zdrowia. Kierownictwo poselstwa jugosłowiańskiego w Tiranie objął prowizorycznie charge d'affaires Kapidolac.

Dymisja rządu albańskiego

Wiedeń, 4. 9. PAT. Donoszą z Tirany, że tamtejszy rząd podał się do dymisji. Król polecił ministrom, aby sprawowali nadal swe agendy. Na prośbę króla objął prowizorycznie agendę premiera minister spraw wewnętrznych Cotta.

Ministrowie bułgarscy żądają rekonstrukcji gabinetu

Wiedeń, 4. 9. PAT. Dzienniki donoszą ze Sofii, że kwestja rekonstrukcji rządu weszła w stadium krytyczne. Ministrowie Burow i Zankow zwrócili się do premiera Liapczewa z ultimatywnym żądaniem w tym kierunku, iż rekonstrukcja gabinetu nastąpić musi już dzisiaj.

Bela Kun szefem propagandy komunistycznej w Europie Zach.

Wiedeń, 4. 9. PAT. Dzienniki donoszą z Moskwy, że Bela Kun został przez Kongres Kominternu zamianowany przewodniczącym sekcji dla Europy zachodniej. W ten sposób Komintern przeniesie swoją główną działalność do Europy zachodniej.

Propaganda sowiecka w porcie szwedzkim

Sztokholm, 4. 9. PAT. Dzienniki zamieszczają szczegóły niedopuszczalnego zachowywania załogi szkolnego statku sowieckiego „Sowiet Leningrad“, który zawiał do portu Visby na wyspie Gotland. Na pokładzie tego statku umieszczono plakaty z napisami w języku szwedzkim, w rodzaju: „Lenin żyje nadal w żelaznej woli proletariatu międzynarodowego“. „Pozdrowienie dla robotników szwedzkich od towarzyszy robotników i chłopów sowieckich“. „Proletariusze wszystkich krajów łączcie się“. Jedno z pism podaje nawet, że załoga statku po wyjściu na ląd rozdała literaturę propagandystyczną. Wiadomość ta nie została jednak potwierdzoną. Poseł ZSRR. w Sztokholmie wyraził z tego powodu szwedzkiemu ministrowi spraw zagranicznych ubolewanie i oświadczył, że podejmie kroki, aby statek opuścił niezwłocznie port szwedzki.

Wizyta prezydenta Estonji w Sztokholmie

Sztokholm, 4. 9. PAT. Dziś na pokładzie kontrtorpedowca „Lennuk“ przybył tu naczelnik państwa estońskiego Toenise w celu złożenia królowi szwedzkiemu wizytu.

Venizelos zachorował

Wiedeń, 4. 9. PAT. Donoszą z Aten, że Venizelos zachorował na gorączkę (dengue) i musiał poddać się kuracji szpitalnej.

Sejm zwołany na 31. października

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 4. 9. Sin. „A.B.C.“ donosi, iż Sejm ma być zwołany na 31 października. Odpowiednie zawiadomienie urzędowe ma się ukazać w najbliższych dniach.

Goście zagraniczni na Targach Wschodnich

Lwów, 4. 9. PAT. Wczoraj przybył do Lwowa komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Van Hamel wraz z małżonką i sekretarzem. Wysoki komisarz przybył do Lwowa w przejeździe do Genewy, dokąd udaje się na sesję Rady Ligi Narodów. Do Lwowa przybył również minister pełnomocny Bułgarii Robeff, który odjechał dziś do Warszawy. Ponadto przybyła do Lwowa wycieczka kupców i przemysłowców gdańskich w liczbie 200, celem zwiedzenia Targów. Wycieczka zabawi w ciągu dwóch dni.

Rewizje i aresztowania wśród chaluców lwowskich

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów, 4. 9. W związku z niedzielami demonstracjami młodzieży komunistycznej policja tutejsza dokonała rewizji w lokalu „Hechalucu“ (Rynek 17). Rewizja oczywiście nie dała żadnych wyników, mimo to aresztowano dwóch chaluców, wśród nich niejakiego Adiera, który w niedzielę przypatrywał się demonstracji komunistycznej na ulicy.

Aresztowania wśród komunistów w Zagłębiu

(Telefonem od naszego korespondenta)

Bedzin, 4. 9. (K) Pomimo licznych przygotowań dzień 2 września, jako dzień święta młodzieży komunistycznej przeszedł w Zagłębiu zupełnie spokojnie. Jedynie w kilku miejscach wywieszono kilka sztandarów. W niedzielę rano mała grupka działaczy komunistycznych u rzuciła pochod, który miał się udać do Dąbrowy. Gdy zauważono zbliżającą się policję, większość uczestników pochodu rzuciła się do ucieczki. Zaaresztowano kilkanaście osób. Jednocześnie w nocy z soboty na niedzielę policja przeprowadziła na terenie całego Zagłębia szeregi rewizji w mieszkaniu działaczy komunistycznych. Znalezione dużo kompromitującego materiału, różne broszurki, odezwy, ulotki i biuletyny treści antypaństwowej. W związku z tem zaaresztowano: Mieczysława Rzepę, Teofila Rzepę, Tadeusza i Józefa Sekałę, Wawrzyńca Dulaja, Józefa Mierzwę, Jana Dworaczka, poza tem aresztowano w Sosnowcu Józefa Szewczyka, Władysława Turonia, Mikołaja Bondarenkę, Dorę Kasjer i Józefa Wrońskiego. Wszyscy aresztowani przyznali się, że są członkami związku młodzieży komunistycznej. Oddano ich do dyspozycji sędziego śledczego.

Dr. Ruppin na Rusi Podkarpackiej

Munkaczew, 4. 9. ŻAT. W drodze do Palestyny przybył tu Dr Artur Ruppin, który zabawi na Rusi Podkarpackiej kilka dni w celu przeprowadzenia studjów nad sytuacją Żydów i rolników żydowskich w tym okręgu. Po kilku dniach Dr Ruppin udaje się do Palestyny.

Tym P. T. Prenumeratom z prowincji, którzy nie odnowią bez z w l o c z n i e prenumeraty na wrześniu wsiurzymamy z dniem 12. b.m. wysyłkę naszego pisma.

Przed nowym okresem pracy sjonistycznej

Odezwa Egzekutywy Org. Sjon. do ogółu sjonistycznego

Egzekutywa Organizacji Sjonistycznej wydała pod datą Jerozolima 18 Elul 5688 (Londyn, 2 września 1928) odezwę do sjonistów, którą poniżej przytaczamy w obszernym streszczeniu.

„U początku nowego roku pracy, w pośrodku drogi między jednym kongresem a drugim, zwracamy się do grup sjonistycznych, do ich kierowników i członków, apelując ponownie o radosną i pełną zaufania współpracę.

Celem i usprawiedliwieniem dzisiejszej, przez XV. kongres zainaugurowanej polityki okresu przejścia i przygotowania jest

nowa budowa, nowa alija, nowa chalucijut, a żywimy nadzieję, iż ten jej sens coraz wyraźniej będzie się uwidaczniał wraz z postępującym rozwojem naszej pracy. Stanowi oczywiście podstawę tej polityki, bez której skazana ona byłaby na upadek, że nietylko zbyteczne wydatki muszą być zredukowane, lecz przede wszystkim zwiększone muszą być dochody oraz stworzone

finansowe podstawy dla zwiększonych wydatków produktywnych

Odezwa egzekutywy wskazuje w dalszym ciągu na to, że wpływy Keren Hajesod i Keren Kajemeth pozostają w bieżącym roku w tyle poza oczekiwaniami Głównym przeto i najpilniejszym obowiązkiem sjonistycznym jest powiększenie tych dochodów w roku nadchodzącym. Oba wspomniane fundusze stanowią centralny i dominujący fundament naszej pracy, na co też ostatnio z całym naciskiem zwrócił uwagę Komitet Akcyjny. Każdy przychówek do tychże funduszy musi być pojęty i rozumiany jako współpraca w dziele wyzwolenia i renesansu narodu żydowskiego w dziele samowyzwolenia jednostki żydowskiej z oków golusu.

Kroki przygotowawcze dla stworzenia wspólnoty pracy z grupami niesjonistycznymi dla budowy Palestyny mają w nadchodzącym roku doprowadzić do ostatecznej finalizacji. Motywy przemawiające za

rozszerzeniem Jewish Agency

doznały w ciągu lat, począwszy od powstania tej koncepcji, tylko wzmocnienia, a ostatnie posiedzenie Komitetu Akcyjnego udowodniło, że przywódcy organizacji pragną dalej kroczyć na drodze dążącej do rozszerzenia podstawy naszej działalności palestyńskiej. Przyswieca nam cel:

wzmocnienie naszej podstawy politycznej przez stworzenie wielkiego zjednoczonego żydowskiego frontu palestyńskiego, rozprężenie myśli palestyńskiej wśród wszystkich sfer narodu, przyspieszenie i wielkorozwinięcie rozszerzenia prasy odbudowawczej.

Odezwa egzekutywy omawia w dalszym ciągu sprawozdanie komisji ekspertów (Joint Palestine Survey Commission), podkreślając, iż historyczne znaczenie tego dokumentu polega na bezwarunkowej afirmacji dzieła palestyńskiego, jako takiego, co przez krytykę szczegółów tylko tembardziej zostało uwidocznione. Moment ten uznał też w całości Komitet Akcyjny.

Poleżenie w Palestynie

wykazuje wyraźne zarysy zwrotu ku lepszemu Przedsięwzięcia kapitału prywatnego, stając się ważną częścią naszej działalności palestyńskiej, wykazują w ostatnich latach stały rozwój.

Egzekutywa czyni usilne starania o podjęcie

aliji chalucowej.

Czynione są w tym kierunku, w drodze pożyczek długoterminowych, starania o nowe przedsięwzięcia kolonizacyjnych opartych o kapitał narodowy i pełną poświęcenia pracę naszych pionierów.

We wszystkich działach administracji dąży egzekutywa do poprawy i nie pomija niczego, ażeby wśród wszystkich sfer narodu uspra-

wiedliwić i wzmocnić zaufanie do produktywności naszej pracy gospodarczej.

I tak spodziewamy się, że z Palestyny udele się całemu ruchowi duchu wzrastającego zaufania, powodując tak konieczne w golusie ożywienie umysłów i entuzjazmu.

Jednym z najważniejszych zadań egzekutywy będzie

konsolidacja i wzmocnienie organizacji.

Organizacja sjonistyczna będzie także i w przyszłości osrodkiem i centrum ruchu palestyńskiego w narodzie żydowskim. W tym celu musi organizacja sjonistyczna być silną, a słusnie powiedziano: organizacja jest tak silną, jaką się czuje. Organizacja musi sobie ponownie uświadomić swą siłę moralną i duchową. Musi ona nowu sama czuć się jako potężna i skonsolidowana jedność, oparta o ideę, która neguje każdą inną koncepcję o przyszłości żydostwa, ideę, zespoloną z idealizmem najlepszych kół naszej młodzieży.

Organizacja sjonistyczna musi przed sobą samą i przed światem złożyć świadectwo swej konsolidacji i swego wewnętrznego przeświadczenia

o organicznej zdolności rozwoju na podstawie swej własnej siły.

Organizacja musi w całym świecie stać się

legalną przedstawicielką tych wszystkich, którzy w swem sercu są sjonistami, chociażby jeszcze do naszych szeregów nie wstąpił. Szekel, symbol sjonistycznego obywatelstwa, musi do tać się do rąk tych wszystkich, którzy dzielą naszą nadzieję i naszą wiarę w przyszłość Palestyny.

XVI kongres sjonistyczny

powinien odzwierciedlić wielkość naszej organizacji. Setki tysięcy Żydów są gotowe przyjsć do nas i złożyć szekel, jeśli my tylko zdecydujemy się pójść do nich i wezwać ich, ażeby to uczynili!

W zakończeniu porusza odezwa Egzekutywy uchwałę Komitetu Akcyjnego w kierunku wyświetlenia problemów propagandy i organizacji sjonistycznej na specjalnie zwołanej konferencji. Egzekutywa wzywa towarzyszy o zajęcie się zarówno ideologiczną, jak i praktyczną stroną tych problemów.

„Sjoniści! Dzieło nasze może się tylko wówczas udać, jeśli będzie wy wpływem

ducha wzajemnego zaufania, ducha jedności kierownictwa i organizacji. Egzekutywa wchodzi w nowy rok pracy zdecydowana spełnić swój obowiązek i wykonać uchwały Kongresu i Komitetu Akcyjnego“.

Od wszystkich ugrupowań ruchu oczekuje Egzekutywa zespolenia sił celem wzmocnienia naszego dzieła w Palestynie i w golusie.

Odezwę Egzekutywy podpisali: Ch. Weizmann, N. Sokołow, S. Brodecki, F. H. Kish, L. Lipski, F. Rosenbluth, H. Sacher i H. Szold.

Rewelacje Pertinaxa o konferencji Poincarego z Stresemannem

Stresemann poruszył sprawę kredytów dla Rosji?

Berlin, 4. 9. PAT. Tutejsza prasa omawia w depeszach z Londynu rewelacje Pertinaxa, zamieszczone na łamach „Daily Telegraphu“ o rozmowach ministra Stresemanna z Poincarem w których to rewelacjach Partinax twierdzi, że minister Stresemann miał skorzystać ze sposobności, by podjąć w rozmowach z Poincarem sprawy rosyjskie. Minister Stresemann miał nietylko ogólnie poruszyć te sprawy, ale również miał próbować zjednać Poincarego dla wspólnej akcji finansowej wielkich mocarstw na rzecz rozszerzenia stosunków handlo-

wych z Rosją. Poincare miał na to dać odpowiedź zdecydowanie odmowną Pertinax utrzymuje następnie, że minister Stresemann nakłoniony był do podjęcia tej sprawy troską, z jaką niemieckie koła gospodarcze żywią w coraz silniejszym stopniu o los swych kapitałów, umieszczonych w Rosji Sowieckiej. Pertinax kończy swe rewelacje przypuszczeniem, że po nieważ rząd sowiecki w ostatnim czasie daremnie usiłuje uzyskać kredyty, więc minister Stresemann podjął swój krok prawdopodobnie pod pewnym naciskiem rządu sowieckiego.

Zagmatwana sytuacja polityczna Opinia czeskiego pisma.

Praga, 4. 9. PAT. „Tribuna“ w artykule wstępnym wskazując na tarcia międzynarodowe, na napięcie angielsko-amerykańskie w związku z francusko-angielskim porozumieniem morskim i napięcie włosko-francuskie, twierdzi, że nieoczekiwane zbliżenie francusko-niemieckie postawiło państwa, które opierały swoją politykę na orientacji francuskiej np. Polskę i Czechosłowację w ślepej uliczce. Sytuację międzynarodową nazywa dziennik tak zagmatwaną, że wielu polityków nie wie właści-

wie w którą zwrócić się stronę. W tym właśnie momencie odbywa się szereg konferencji pokojowych, wśród których miejsce naczelną zajmuje pakt Kellogga. O znaczeniu praktycznym wszystkich tych paktów pokojowych pisano wyraża się z największym sceptycyzmem i pisze, że jedyną prawdziwą gwarancją pokoju jest obecnie obawa przed rewolucją, która byłaby nieuniknionym następstwem każdej wojny.

Kongres poszukiwaczy skarbów

W Johannesburgu, w południowej Afryce obraduje obecnie chyba najoryginalniejszy kongres ze wszystkich międzynarodowych kongresów doby obecnej. Uczestnicy kongresu rekrutują się ze wszystkich prawie krajów świata. Mówimy o Kongresie poszukiwaczy skarbów, tj. djamentów w południowej Afryce.

Tym poszukiwaczom skarbów powodzi się teraz nie świetnie. Panuje między nimi bezrobocie, nic dziwnego więc, że poszukiwacze skarbów żądają zamknięcia granic dla nowych amatorów afrykańskich djamentów. Konkurencja jest zbyt wielka, dlatego żądania to nie wydaje się nam tak bardzo dziwnym.

Burmistrz z Fochtelstroom, który w kongresie bardzo żywy bierze udział, mówił o 25,000 poszu-

kiwaczy, znajdujących się w pobliżu osady Lichtenburg a żyjących w skrajnej nędzy. Nie pomagają żadne perswazje, by skłonić tych nieszczęśliwych do powrotu do ojczyzny, albowiem ludzie ci wciąż żywią nadzieję, że przecie uda im się za jednym zamachem się wzbogacić. Życie czasami urządziło sobie dziwne igraszki. Oto jeden z takich poszukiwaczy znalazł 80 djamentów i stał się w przeciągu jednego dnia bardzo bogatym człowiekiem. Przykład ten wystarcza, by poszukiwaczy nie odstraszyć, przeciwnie zachęca ich do wytrwania. Nadzieja jest jednak bardzo zawodna, bo u większości nie uśmiechają się wcale tego rodzaju szczęśliwe przypadki. Można nawet powiedzieć, że bardzo często zdarzają się wprost tragedie, albowiem ludzie likwidują swoje zajęcia, rezygnują z mniejwięcej uregulowanych stosunków i wędrują do Afryki, by zmusić kapryśną fortunę do uległości. Kończy się to zwykle bardzo smutnie.

Kinoteatr „WANDA” Św. Gertrudy 5.

Dziś rewelacja sezonu 1928/29.

Mistrzowskie arcydzieło filmowe reżyserji genialnego Ryszarda Oswald

GEHENNA ZDRADZONEGO MĘŻA

Dzieje człowieka, który żył cudzym życiem. Porywający film o niesłychanej inwencji i nie-wykłębnej napięciu dramatycznym z krwawych lat wielkiej wojny światowej. Główne role krenje zespół najwybitniejszych gwiazd ekranu **Agnes Petersen-Mozzuchin, Agnes Hr. Esterhazy, Angelo Ferrari, Hans Stüne**

Program, który będzie niewątpliwie największą atrakcją Krakowa. Specjalna ilustracja muzyczna. Początek seansów o g. 5, 7, i 9:10 w niedzielę o g. 3.

Z powodu wielkich kosztów, niżki i wolne wstępy przez 5 dni nieważne.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY**Jak przedstawiają się tegoroczne Targi Wschodnie?**

Targi Wschodnie pod znakiem polityki eksportowej. — Pawilony państw obcych, utrzymujących stosunki handlowe z Polską. — Ogólne wrażenie. — Niemity zgrzyt, który należy usunąć

(Wrażenia naszego specjalnego korespondenta).

Lwów, 2 września.

Tegoroczne Targi Wschodnie sprawiły wszystkim bardzo dużą niespodziankę. Ogólnie bowiem liczone się z tem, iż wobec przygotowań do wielkiej Wystawy Krajowej w Poznaniu, która absorbuje całą uwagę wszystkich czynników gospodarczych, oraz wobec niezbyt pomyślnej tegorocznej koniunktury gospodarczej, staną obecne Targi przed licznymi trudnościami, które tę młodą instytucję zatrzymać mogą w dalszej pomyślnej linii rozwoju. Sprężyste kierownictwo Targów Wschodnich, a zwłaszcza twórca i główny kierownik tej instytucji, p. dyrektor Grossman, umieli jednak tak pokierować sprawami, że obecne Targi Wschodnie nie tylko że rozmiarami swymi dorównały dotychczasowym imprezom, ale ponadto objęły znacznie szersze ramy, niż dotychczas.

Jeden główny rys zasadniczy przebiega się w tegorocznej kampanji Targów Wschodnich. — Oto zarząd Targów, uświadomiwszy sobie trudności na rynkach wewnętrznych, zwrócił główną uwagę na przemysł zagraniczny, zainteresowany w Polsce i pod tem głównie hasłem zorganizował całą swą tegoroczną pracę. Są więc obecne Targi Wschodnie niejako rewia zagranicznego importu do Polski. W przeprowadzeniu jednak tej myśli stanął Zarząd Targów Wschodnich na bardzo szczęśliwym stanowisku. Oto bowiem zaprezentowano na Targach tylko przemysły tych państw, które związane z Polską traktatami handlowymi, utrzymują z rynkami polskimi bardzo żywy kontakt gospodarczy. W ten sposób chciano z jednej strony wskazać polskim sferom gospodarczym, skąd głównie powinny sprowadzać artykuły zagraniczne, z drugiej zaś strony chciało w ten sposób przedstawić, czego w państwach, utrzymujących stosunki gospodarcze z Polską, brak, — tak, aby w ten sposób umożliwić równocześnie wzmoczenie eksportu zagranicznego Polski. I w ten sposób należy sobie tłumaczyć to, że minister Kwiatkowski, otwierając tegoroczne Targi Wschodnie, mówił głównie o polskim imporcie i eksporcie zagranicznym.

Pośród pawilonów zagranicznych, reprezentowanych na Targach, wybijają się szczególnie silnie ekspozycje austriackie, francuskie, czeskie, angielskie, gdańskie, bułgarskie, greckie i egipskie. Ekspozycje te stoją przeważnie pod patronatem rządów odnośnych państw.

Nie znaczy to jednak, że przemysł krajowy został zupełnie na tegorocznych Targach pominięty. Przeciwnie, prezentowany jest również silnie, jak w latach ubiegłych, tylko bardziej równomiernie i celowo. Bardzo silnie szczególnie uwidocznił się przemysł maszynowy

(maszyny rolnicze), oraz przemysł motorowy.

Tak zatem tegoroczne Targi Wschodnie, które stały się już bardzo ważną podstawą polskiego życia gospodarczego, stanęły zasadniczo na drodze dalszego rozwoju. — Jeden jest tylko zgrzyt, który psuje ogólne dobre wrażenie na Targach. — Jest nim pewien charakter jarmarczny, który mimo wszystko zdołał się jeszcze utrzymać na Targach, przez co oczywiście zatracą się ich ogólny poważny charakter. Takie wypadki, jak hałaśliwa reklamowa sprzedaż rozmaitych próbek, dokonywana głównie przez firmy lokalne, a przypominająca zupełnie ruch na jarmarkach, winna jaknajrychlej zniknąć z Targów Wschodnich, jeśli poważny charakter tej instytucji ma się utrzymać i jeśli Targi Wschodnie chcą istotnie stać się głównym centrum życia gospodarczego Polski.

O innych spostrzeżeniach, o poszczególnych pawilonach, oraz o transakcjach w następnym liście.

Le-w.

Pawilon palestyński na Targach Wschodnich**Ministrowie zachwyceni ekspozycjami palestyńskimi**

W odbywających się od ośmiu lat każdej jesieni Targach Wschodnich wystawiają przemysłowcy i kupcy żydowskie liczne ekspozycje poczynając od me talurgii, a skończywszy na drobnych przedmiotach przemysłu domowego.

Tym razem wystawiamy jednak na lwowskich Targach produkty własnej wytwórczości w Palestynie. Jak już donosiliśmy, pawilon palestyński obejmuje przedewszystkiem wina poszczególnych firm, zwłaszcza wina „Karmel”.

W pawilonie palestyńskim wystawione są również ekspozycje szkoły artystycznej „Becalel”. Zaznaczyć należy, że gustownie urządzone pawilon palestyński ściągają liczne rzesze zwiedzających Targi, a nadto podkreślić fakt, że z wielkim uznaniem wyraziły się o nim i sfery oficjalne, ministrowie: Kwiatkowski, Niezabykowski i wicemin. Wysocki, których powitał u wejścia pawilonu polski radca handlowy w Hajfie, dr. B. Hausner. Pawilon palestyński zwiedzili również m. in. konsul polski w Jerozolimie p. Zbyszewski i wiceprezes polsko-palestyńskiej Izby handlowej, p. Roskop.

W odpowiedzi na słowa powitania, wygłoszone przez r. Dra Hausnera odparł min. Kwiatkowski, iż prowadzić będzie propagandę na rzecz wina palestyńskiego w Polsce, a min. Niezabykowski przyrzekł zająć się sprawą ożywienia polsko-palestyńskich stosunków handlowych.

Moralny sukces pawilonu palestyńskiego na Targach lwowskich przyczynić się oczywiście winien przedewszystkiem do większego, niż dotąd zainteresowania płodami i wyrobami palestyńskimi w żydostwa polskiego.

zwyczajowi zawierania długoterminowych kontraktów sprzedaży surowca drzewnego z lasów państwowych, — sprzeciwia się żywotnym interesom przemysłu drzewnego, któremu krótkoterminowe kontrakty nie pozwalają na wykonanie inwestycji, niemożliwiają uszlachetnienie drewna w kraju i zmuszają go na eksport w stanie surowym. Sprzyja to interesom spekulacyjnym, wprowadza gospodarstwo rabunkowe, oraz niszczy podstawy tego przemysłu, który istnienie swoje zasadza na przetwarzaniu surowca, zakupywanego z lasów państwowych. Lasy państwowe, posiadające blisko 50 proc. surowca użytkowego, mają tem samem decydujący wpływ na kształtowanie się cen surowca. W interesie źle zrozumianej intensyfikacji lasów państwowych prowadzona jest polityka krótkoterminowych kontraktów, które przy równoczesnej tendencji do wolnego śrubowania cen na surowiec, — stwarzają atmosferę gorączkowej niepewności i ustawicznego zdenerwowania. Wyżyskanie koniunktury, jako cel sam w sobie, osiągnięcie jak największych dochodów ze sprzedaży surowca, mimo, iż polityka takiego balansowania pozbawia przemysł drzewny zdrowej kalkulacji, wroga interesom przemysłu drzewnego interpretacja rozporządzeń ze strony poszczególnych resortów, — dokonały już niejednego w przemyśle drzewnym.

Polityka fiskalna, charakteryzująca wszelkie poczynania ekonomiczne rządu, — wycisnęła swe specyficzne piętno i na stosunku Administracji Lasów państwowych do przemysłu drzewnego, zakupuującego z lasów państwowych surowiec. Nie chodzi rządowi o utrzymanie i rozwój przemysłu drzewnego w Polsce, — chodzi mu o zawrotną sumę dochodów. Śrubowanie cen, prerogatywy, udzielane zagranicznym przemysłowcom drzewnym, którzy masowo wykupują placówki przemysłu drzewnego polskiego, niszcza rodzimy przemysł drzewny. Nie sprzeciwialibyśmy się napływowi obcego kapitału do Polski w charakterze finansisty, wzmacniającego nasze zasoby finansowe, — ale symptom, jaki daje się obecnie zaobserwować w drzewnictwie polskim, ma odmienny charakter. Nie jest to finansista, wnoszący świeży zasób sił finansowych do usychającego drzewnictwa, — to przemysłowiec, wykupujący najpiękniejsze nasze placówki przemysłowo-drzewne, podkopujący byt naszego rodzimego drzewnictwa. Fakt wykupna szeregu starych, solidnych firm krajowych przez zagranicznych kapitalistów, sytuacja obecna drzewnictwa, przeżywanego ciężkie chwile, są groźnym memento dla rządu, który zbliżającego się niebezpieczeństwa nie widzi. Krzyk rozpaczliwego przemysłu drzewnego, apelującego do rządu o pomoc, — jest głosem wołającego na puszczy. Zaślepiony rekordami cyframi dochodów, wyciśniętymi z przemysłu drzewnego, rząd nie widzi tragicznej doli polskiego przemysłu drzewnego, kapitulującego z wolna lecz systematycznie na rzecz czynników obcych. Nie widzi, iż mimo czteromiesięcznego okresu czasu, jaki nas dzieli od terminu wygaśnięcia prowizorium polsko-niemieckiego, — zaledwie 60% kontyngentu tarcicowego pokryliśmy.

Czas zawrócić z tej niebezpiecznej roli lekceważenia znaczenia przemysłu drzewnego, czas przemysł ten wydatnie wspierać, proteżować i finansować, czas zmienić politykę drzewna, — o ile się nie chce zguby rodzimego przemysłu drzewnego, którego proces przechodzenia w obce ręce postępuje szybko naprzód. Chmury, kłębiące się na horyzoncie drzewnictwa polskiego, kłębią się i zbliżają szybko.

Józef Diamant.

Handel włókienniczy

U hurtowników panuje wzmocniony ruch przedsezonowy. Zapotrzebowanie w towarach zimowych bawełnianych, a mianowicie barchanach jest wielkie. Fabrykanci, wyzyskując dogodną dla siebie sytuację, podwyższyli ceny na artykuły pierwszej potrzeby. Sytuacja nie jest jeszcze wyjaśniona, a hurtownicy ostrożnie przystępują do zakupów.

W handlu detalicznym spokój przedsezonowy. Detaliści, jak można zauważyć, opóźniają się z zakupami zimowymi, oczekując unormowania się cen.

Obroty w sierpniu nie powiększyły się w stosunku do roku zeszłego, lecz jest uzasadniona nadzieja, że sezon zimowy ożywi się znacznie.

SYNDYKAT FABRYK OBUWIA. Wobec groźnej bardzo konkurencji zagranicznej krajowe fabryki obuwia i garbarnie zrzuciły się w syndykat celem uregulowania produkcji i warunków sprzedaży towarów. W związku z wskazaniem bilansu handlowego, który wykazuje poważny deficyt w dziedzinie przemysłu garbarskiego — unormowanie warunków produkcji w tej dziedzinie przemysłu jest niezmiernie ważne.

URUCHOMIENIE NOWEJ LINII OCEANICZNEJ. W dniu 7-mym b. m. w Gdyni na pokładzie statku „Krakus” odbył się uroczystość otwarcia nowej linii, łączącej bezpośrednio Gdynię z portami południowej Ameryki. Linia ta, utworzona przez Tow. „Chargeurs Reunis”, będzie obsługiwana przez 2 statki: „Krakus” i „Światowid”.

Znaczenie gospodarcze drzewnictwa polskiego a jego sytuacja obecna

Dokończenie.

W dziedzinie eksportu drzewnego koniecznym jest porzucenie dotychczasowej wyłącznej orientacji na rynek niemiecki, przy równoczesnym zaniechaniu innych rynków zbytu. Praktyka ostatnich czasów wykazała aż nadto dobitnie szkodliwość takiej orientacji. — Finansowanie eksportu do Anglii, Francji, Belgii i t. d. przez udzielanie odpowiedniego kredytu przemysłowi drzewnemu jest palącą koniecznością. Organizacja eksportu drzewnego powinna również zwrócić nieco więcej uwagi i na ry-

ki Bliskiego Wschodu, a zwłaszcza na Turcję, Grecję, Egipt i Palestynę, gdzie z powodu wzmoczonego ruchu budowlanego koniunktura jest pomyślna.

Drugim objawem niedoceniań znaczenia drzewnictwa jest sprawa sprzedaży surowca drzewnego z lasów państwowych. Może nigdzie nie grzeszy rząd bardziej brakiem zrozumienia potrzeb drzewnictwa polskiego, ile tutaj. Polityka krótkoterminowych kontraktów sprzedaży, będąca unikatem u nas, wobec powszechnie panującego na Zachodzie

Pokrycie dachów Blachą cynkowaną

opatrzoną obok umieszczonymi znakami
„POLCYNK” lub „C. H.”

PRIMA

C.H.

Fabryka Zakładów Cynkowniczych Polcynk

Sp. z ogr. por. w Krakowie

nie ustępuje blasze cynkowej — jest **trwale, dobre i tanie.**

Reprezentacja na Śląsk i Małopolskę zachodnią: Firma

Kalman Liebeskind Kraków, Stradom 13, Tel. 1376

na Małopolskę Wschodnią, **Tow. Kontynentalne dla handlu żelazem**
Kongresówkę i Poznańskie:

Uwaga: Każdy arkusz opatrzonej znakiem ochronnym! Kern i Ska, Kraków, Potockiego 8. Tel. 0181 i 4147

W kalejdoskopie prasy

PROPORCIONALNOŚĆ A DEMOKRACJA

O osobliwej argumentacji prof. Jaworskiego przeciw proporcjonalności, o której wczoraj na tem miejscu wspominaliśmy, pisze „Głos Narodu”:

Czy proporcjonalność — jak chce prof. J. — sprzeciwia się demokracji?... Krakowski prawnik jest napewno odosobniony ze swoim poglądem w świecie nauki. Byli i są tacy, którzy zwalczają proporcjonalność z powodu, iż sprzyja różniczkowaniu partyjnemu, utrudnia tworzenie większości rządowych itd. Ale — zdaje się — nie było dotąd prawnika, któryby w niej widział „antidemokratyczną instytucję”. Przeciwnie! Ci, co ją wymyślił, byli zdania, że ona lepiej odpowiada demokracji, niż zasada większości; lepiej bowiem gwarantuje słabszym ugrupowaniom politycznym możliwość uzyskania parlamentarnej reprezentacji.

Czysto formalistyczna argumentacja prof. Jaworskiego przypomina zresztą żywo scholastyków, którzy dowodzili np., że pijak jest święty. Dlaczego? Bo kto pije — śpi, kto śpi — nie grzeszy, kto nie grzeszy — jest święty Ergo: kto pije — jest święty. Podobnie — rozsądny poza tem i tak wybitny uczony — prof. Jaworski:

Demokracja — pisze on, jak już cytowaliśmy — polega na zasadzie większości. Usunięcie tej zasady jest negacją demokracji. Proporcjonalność zrywa z zasadą większości, a wskutek tego jest instytucją antidemokratyczną.

Jest to dowcipny sylogizm, ale nie poważny argument polityczny.

PAKT KELLOGGA A LIGA NARODÓW

„Rzeczpospolita” nie godzi się na pogląd

ministra Zaleskiego, iż projekt Kellogga ułatwi znacznie prace Ligi Narodów.

Nam się właśnie wydaje, że pakt Kellogga ma na celu unicestwienie organizacji genewskiej, do której Stany Zjednoczone odmówiły swego przystąpienia. Liga Narodów posiada pewne gwarancje, pakt jest ich pozbawiony. Liga Narodów przewiduje postawienie napastnika poza prawem. „pakt paryski” mówi tylko o platonicznym wyłączeniu wojny napastniczej.

Trudno więc zgodzić się, by pakt ułatwiał pracę Lidze skoro jest mniej wyraźny i nie posiada charakteru nakazującego. Liga zawiera przepisy formalne, pakt ogranicza się do wyrażenia życzeń. Wniosek sam się nasuwa, że pakt zamiast być pomocą, stanie się dla Ligi przeszkodą w jej akcji pokojowej.

Organ chadecki zapoznaje istotę paktu Kellogga i jego wielkie znaczenie moralne. Zresztą „pakt paryski” w żadnym wypadku nie może szkodzić Lidze Narodów, skoro nie tworzy przecież żadnej konkurencyjnej organizacji. Dziwne pozatem, że o Ligę Narodów tak boją się i są zazdrośni akurat najmniej gorliwi jej zwolennicy i wielbiciele...

Inna rzecz, że pakt Kellogga bez Ligi Narodów pozostać musiałby martwą literą i zwykłym świstkiem papieru. Słusznie przeto zaznacza genewski korespondent „Robotnika”, że

jeżeli teoretyczne, uchwały pokojowe, których koroną jest pakt Kellogga, mają mieć jakiegokolwiek znaczenie, należy ich wykonanie powierzyć mechanizmowi, który już jest czynny. Jest nim Liga Narodów. (b)

WIEŚĆ ZE ŚWIATA

I to się zdarza w Ameryce

Wydaje się rzeczą zupełnie zrozumiałą, aby najściślej przestrzegali ustaw sędziowie, którzy z racji zajmowanych stanowisk powołani są do karania czynów, wykraczających przeciw ustawom. Tak rozumując, można przyjąć za pewnik, że w Stanach Zjednoczonych, gdzie istnieje prohibicja i alkoholu spożywać nie wolno, — wszyscy sędziowie są obojętni „suchych abstynentów”. Często jednak zdarza się zupełnie przeciwnie: „suchy” z urzędu sędzia bywa prywatnie dokumentnie „mokry”. Niedawno na przykład w miejscowości Seaside Heights w stanie New York, został aresztowany przez agentów prohibicyjnych miejscowy sędzia pokoju, Otto Geyler. Przy rewizji w mieszkaniu sędziego znaleziono około 400 butelek wódki i domową destylarnię. Co ciekawszego jednak, że tak zapobiegliwy, jeśli idzie o zapasy zabronionej wódki, sędzia, powszechnie znany był z surowości, z jaką sądził osoby przyłapane na przemycaństwie lub spożywaniu wódki.

Cesarz Wilhelm stawia sobie pomnik

(-si) Były monarcha, a obecnie wygnaniec z Bożej łaski stawia sobie w Doorn pomnik. W tym roku upływa bowiem 40 lat rządów byłego cesarza Wilhelma II, który w roku 1888 wstąpił na tron. Rewolucja uszczknęła wprowadzić 10 lat, ale cesarz Wilhelm nie uznaje rewolucji i uważa się dalej za prawowitego władcę Niemiec.

Smutny to doprawdy jubileusz. Gdy Wilhelm po studalowych rządach swego ojca wstąpił na

tron, były Niemcy potęgą, o której łaski i względy zabiegały największe mocarstwa świata. Zyl jeszcze stary kanclerz, który z jednej strony był twórcą trójprzymierza, a z drugiej strony reasekurował tyły Niemiec flirtem z carską Rosją. Chwiejna, kapryśna, bizantyjska polityka młodego cesarza zniweczyła dzieło Bismarcka. A gdy Wilhelm w r. 1918 uciekł od „kochającego” go ludu, zostawił Niemcy w stanie zupełnego chaosu i upadku. Wilhelm nie stracił jednak wiary w siebie i uważał katastrofę Niemiec tylko za karę niebios. Niemcy wywyższyły się z upadku i stały się znowu jedną z decydujących potęg świata a cesarz Wilhelm uznał obecny moment za właściwy, by sobie postawić w Doorn pomnik. Ma to być obelisk długi na trzy metry, zakończony urną. Co ta urna zawierać będzie, jest na razie tajemnicą. Łatwo jednak tę tajemnicę odgadnąć można skoro się powie, że ta urna zawierać będzie nieprzebrane jeszcze sny o władzy...

ZNIKAJACA WYSPA. Amerykańskim uczonym udało się dostrzec na południowych przestrzeniach Oceanu Spokojnego w pobliżu archipelagu wysp Tonga, niezwykle charakterystyczne widowisko. — Oto w pobliżu archipelagu dostrzeżono niewielką wyspę, tak zwaną „Wyspę Sokolą”, która co pewien czas znika pod powierzchnią morza, by za parę lat później znowu pojawić się ponad poziomem Oceanu. I tak stwierdzono, że w roku 1871 znikła wyspa po raz pierwszy pod falami oceanu. W jakiś czas później, a mianowicie w roku 1885, wynurzyła się ona z powrotem z wód i została znowu przez przejeżdżające tamtędy okręty dostrzeżona. W roku 1890 zanurzył się jednak ten tajemniczy ląd znowu w nurtach oceanu i dopiero niedawno wypłynął

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

„Journal de Geneve” o nowym dyrektorze sekcji mniejszości przy Lidze Narodów

Genewa. ŻAT. Dyrektorem sekcji mniejszości przy Lidze Narodów został jak wiadomo, mianowany Hiszpan Aguirre de Carcer. W związku z tą uchwałą pisze dziennik tutejszy, „Journal de Geneve” co następuje:

„Nominacja ta wywołuje pewne kwestje zasadnicze, które z pewnością znajdą oddźwięk w czwartej komisji plenarnej zebrania Ligi Narodów. Nie mamy żadnego uprzedzenia osobistego przeciwko nowemu szefowi sekcji mniejszości, którego nikt w Genewie nie zna i o którym nic złego powiedzieć nie można. Lecz nominacja jego jest wyrazem systemu prowadzącego do tego, że sekretarjat zostaje pozbawiony bezpartyjności, a przeto również skuteczności i nawet kompetencji swojej. Co więcej — nowy dyrektor natknął się w swojej działalności na brak zaufania ze strony wszystkich tych ludzi, na których zafianu należy mu przedewszystkiem. Jest to pod wszelkim względem nominacja godna ubolewania.

Znowu pogłoski o rekonstrukcji rządu w Anglii

Minister marynarki i pierwszy lord admiralicji Bridgeman wziął na razie dłuższy urlop, ale prasa angielska wyraża przypuszczenie, iż Bridgeman nie wróci już na swoje stanowisko. Bridgeman rzekomo zachorował, a urlop jego ma być tylko urlopem wypoczynkowym, ale coraz częściej utrzymują się pogłoski, że Bridgeman padł ofiarą porozumienia francusko-angielskiego.

W tych dniach wrócił do Londynu po kilkudniowym pobycie w Ameryce ambasador amerykański i w wywiadzie dziennikarskim oświadczył, iż Ameryka jest bardzo zaniepokojona obecnym kursem angielskiej polityki zagranicznej. „Daily Telegraph” zamieścił następnie artykuł odzwierciedlający nastroje Ameryki i wyliczający rejestr błędów rzekomo popełnionych przez obecny gabinet konserwatywny w Anglii. Na zapytanie dziennikarza, oświadczył ambasador amerykański, iż artykuł ten przedstawia sytuację w należytem świetle.

Zrozumiałą jest więc rzeczą, iż zjawiają się wciąż pogłoski o mającej nastąpić rekonstrukcji gabinetu w Anglii. Dość powszechnie się mówi np. o tem, że Chamberlain jest tak dalece zmęczony, że nie wróci już do Foreign Office. Następcą jego ma być — o czem już w telegramach onegdaj donieśliśmy — minister dla kolonii Amery, który jest wrogiem kontynentalnej polityki Chamberlaina i zwolennikiem oparcia się o Stany Zjednoczone. Następcą Bridgemana ma zostać Churchill, który, jak wiadomo, przed 15 laty był już pierwszym lordem admiralicji. Wogóle w partji konserwatywnej panuje zaniepokojenie z powodu zbyt silnego zbliżenia się do Francji i oddalenia się od Stanów Zjednoczonych. Niedawno Baldwin odwiedził angielskiego ambasadora Tyrrela w Paryżu, a prasa, omawiając te odwiedziny, wyciąga z nich daleko idące konsekwencje. Są to na razie tylko pogłoski, ale bardzo znamienne.

na powierzchnię. Tajemnicza ta wyspa długa jest na około 3 kilometry.

MIASTO, KTÓRE OGLASZA BANKRUKTWO. Niezwykle ten wypadek wydarzył się niedawno w Niemczech. Mianowicie miasto Sankt Ingbert w okręgu Saary wstrzymało wszelkie wydatki, a to skutkiem bankructwa miejskiej kasy oszczędności, która przez lekkomyślną gospodarkę roztrwonila cały majątek miasta. Zarząd miasta znalazł się w niezwykle kłopotliwym położeniu i nie jest w stanie uściśnić swych zobowiązań finansowych. Zamierzane tym niezwykłym wypadkiem władze samorządowe rozpoczęły śledztwo i spowodowały już aresztowanie burmistrza oraz dyrektorów miejskiej kasy oszczędności. Ze strony rządu oraz instytucji finansowych zorganizowana ma być pomoc, celem uratowania zbankrutowanego miasta.

Palestyna wykazuje największy przyrost ludności na świecie

Stosunek śmiertelności do liczby urodzin wśród Żydów palestyńskich.

Bardzo ciekawe są dane statystyczne, jakie czytamy w korespondencji jednego ze sprawo zdawców palestyńskich, dane o przyroście ludności Palestyny.

Z danych tych wynika, że Palestyna kroczy na czele krajów o bogatym przyroście ludności i największej liczbie urodzin. I tak przyrosło w Palestynie w roku 1925, na 10.000 mieszkańców na świat 493 dzieci, podczas gdy nawet w kraju, o tak bogatym przyroście ludności, jak Egipt w tym samym roku przyrost ten wyrażał się tylko w cyfrze 428, w Rosji w pozycji 409. Tak zatem przyrost ludności w Palestynie jest trzy razy tak wielki jak w Szwecji (175), dwa i pół razy tak wielki jak w Anglii (153) i dwa razy tak duży, jak w Stanach Zjednoczonych (226). Nawet w porównaniu z Włochami (275) i z Japonją (338) pozostaje Palestyna na czele krain o bogatym przyroście ludności.

Cyfry odnoszące się do roku 1925 nie są tylko przypadkowe, gdyż w roku 1924 osiągnęła liczba narodzin dzieci w Palestynie cyfrę 513, a w roku 1926 rekord: 534. Dopiero w roku 1927 liczba urodzin w Palestynie spadła nieco, osiągając jednak i tak znaczną cyfrę 504 na 10.000 osób. Przyczyny tego rekordu szukać należy wśród ludności mahometańskiej, która wykazuje w ostatnim roku na 10.000 ludności 561, przyczem chrześcijanie osiągnęli cyfrę 389, Żydzi zaś jeszcze mniej bo tylko 351.

W efekcie sprawa ta wygląda jednak inaczej wskutek stosunkowo znacznej śmiertelności wśród Mahometan. W roku 1927 wynosiła liczba zgonów wśród Mahometan przeszło 2/3 liczby urodzin, wśród chrześcijan zaś około połowy, wśród Żydów natomiast zaledwie około jedną trzecią liczby urodzin.

Tym faktem można też wytłumaczyć, że naturalny przyrost ludności Żydów — w uwzględnieniu wypadków urodzin i śmierci — wyrównuje się mniej więcej z przyrostem ludności mahometańskiej, przewyższając natomiast przyrost ludności mahometańskiej. Poza to jest też przyrost ludności żydowskiej w Palestynie większy, niż w jakimkolwiek z krajów europejskich. I tak w gminie Jaffa — Tel Awiw przychodzi na świat równie tyle dzieci, co w pięciokrotnie tak dużej gminie żydowskiej w Wiedniu. Przyczyną tego wielkiego przyrostu ludności żydowskiej w Palestynie jest zapewne znaczny odsetek Żydów orientalnych i ortodoksyjnych; przyczyną zaś zmniejszonej śmiertelności obok starych warunków higienicznych, głównie także pięknie zorganizowana obrona dziecka, którą kieruje sanitarna sekcja organizacji sjońskiej „Hadassa” pod egidą znanego lekarza chorób dziecięcych Dr Grünfeldera. W nieostatnim jednak rzędzie przylęcza się do tego znana powszechnie troskliwość matki żydowskiej i odpowiednia dbałość o dziecko w Palestynie.

—o—

Z tragedii emigrantów żydowskich

Banda oszustów terroryzuje imigrantów w Kanadzie, przyrzekając przewieźć ich do Stanów Zjednoczonych.

Komisarz okręgowy dla spraw imigracyjnych John L. Zubrick oświadczył w tych dniach przedstawicielowi Żydowskiej Agencji Telegraficznej, że w pasie pogranicznym między Detroitem a Windgeorem operuje systematycznie banda oszustów, którzy terroryzują licznych imigrantów żydowskich w Kanadzie przyrzekając przeprowadzić ich do Stanów Zjednoczonych. Jak oświadczył komisarz imigracyjny znaczna liczba imigrantów żydowskich padła już ofiarą tych „agentów”, którzy ogalają imigrantów z całej posiadanej przez nich gotówki.

Oszuści ci „pracują” w sposób następujący: przyjeżdżają specjalnie do Kanady i zabierają ze sobą imigrantów na łódzie. Gdy już znajdują się w połowie drogi na wodzie, ograbiają imigrantów i często wrzucają nawet swoje ofiary do wody. Jak oświadcza p. Zubrick, znaleziono już kilka trupów podobnych ofiar. Agenci posługują się jeszcze następującym oszustwem: odprowadzają imigrantów do pewnej miejscowości i oświadczają im, że znajdują się już w Stanach Zjednoczonych, podczas, gdy w rzeczywistości jest to jeszcze terytorium kanadyjskie.

Poczem pozostawiają imigrantów na pastwę losu, zabierając im uprzednio pieniądze. Często zdarza się, że oszuści sprowadzają imigrantów do pustkowi na terytorium amerykańskim i terroryzują ich w nie słychany sposób.

Niektóre z tych wypadków doszły do wiadomości urzędu imigracyjnego. Tak naprz. zimą niektóre rodziny zostały sprowadzone na północ od Bell All, które znajduje się na terytorium Kanady. Oszuści oświadczyli imigrantom, że znajdują się w Stanach Zjednoczonych. W jednym z tych wypadków dwoje dzieci zupełnie odmroziło sobie ręce i nogi. Urzędu wi imigracyjnemu wiadomy jest również wypadek, że pewien imigrant z całą rodziną zostali wrzuceni do wody. Matka i dwoje dzieci utonęły, a ojciec uratował się.

Oszuści ci terroryzują również imigrantów, o których wiedzą, że przybyli nielegalnie do kraju i wymuszają na nich miesięczne kwoty pieniężne, grożąc w przeciwnym razie denuncjacją w urządzie imigracyjnym. (ZAT).

—o—

Przed rychłą realizacją budowy portu i rurociągów w Hajfie

Jak już przed kilku dniami donieśliśmy, sprawa budowy wielkiego portu i rurociągów naftowych w Hajfie wchodzi w ostateczne stadium realizacji. Według informacji hebrajskiej „Haarec” ma być w tych dniach wypracowany szczegółowy plan budowy portu w Hajfie, przyczem Colonial Office zarządzi wkrótce składanie ofert przez przedsiębiorców.

Z końcem października br., z przybyciem nowego Wysokiego Komisarza Palestyny, powziąć ma Colonial Office ostateczną decyzję w sprawie oddania robót wokół budowy portu. W tych dniach przybyć mają do Hajry przedstawiciele szeregu przedsiębiorstw, by za poznać się na miejscu z warunkami pracy. Ewentualnym przejęciem budowy portu interesuje się przedewszystkiem sześć poważnych firm brytyjskich. Jak z tego wynika, zamierza nadal Colonial Office budowę portu oddać w ręce prywatne, nie zaś przekazać rządowi palestyńskiemu.

Przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego na Uniwersytecie Jerozolimskim

Jerozolima. ZAT. Ukazał się już spis wykładowców na uniwersytecie hebrajskim w Jerozolimie na semestr zimowy 1928/29. W semestrze tym ogłoszone będą prelekcje z następujących przedmiotów: filologia talmudyczna, literatura epoki gaonów, nauka prawa hebrajskiego, literatura hebrajska, palestynoznawstwo, filozofia żydowska, Biblia, socjologia żydowska, literatura arabska, literatura muzułmańska, sztuka muzułmańska, filozofia nowoczesna, historia Grecji, literatura grecka.

Pozwolenia na przyjazd do Palestyny dla odbywania studjów na uniwersytecie jerozolimskim wydawane są za pośrednictwem władzy uniwersyteckiej. Kandydaci muszą złożyć dowody, że przybywają do kraju rzeczywiście w celu odbywania studjów i że posiadają 180 funtów, względnie mogą uzyskać gwarancje na taką sumę od jednego z banków palestyńskich.

Zabotyński obejmie posadę dyrektora przedsiębiorstwa w Jerozolimie?

Donosiliśmy już, że Zabotyński zamierza osiąść na stałe w Palestynie. Wedle informacji „Jewish Times” z Jerozolimy, jedno z wielkich amerykańskich przedsiębiorstw w Palestynie zaofiarowało Zabotyńskiemu stanowisko dyrektora przedsiębiorstwa w Jerozolimie. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Zabotyński stanowisko to przyjmie.

Jedno z pism żydowskich doniosło, że idzie tu o czynne w Palestynie amerykańskie towarzystwo asekuracyjne „Judea”. Jak jednak donosi palestyńska „Haarec”, na stanowisko to upatrzony jest p. Marek Schwarz, który, jak wiadomo, prowadził niedawno rokowania w sprawie większej pożyczki dla Żyd. Funduszu Narodowego. (Ziko).

Nie będzie narazie parlamentu w Transjordanii

Oświadczenie gen. sekretarza rządu palestyńskiego.

Jak już donosiliśmy, zwrócili się nacjonalistyczni przywódcy arabscy z Transjordanii do nowego generalnego sekretarza rządu palestyńskiego i zastępcy Wysokiego Komisarza, Luke'a z prośbą o zadośćuczynienie postulatami nacjonalistycznej konferencji arabskiej w Aman w sprawie powołania do życia parlamentu w Transjordanii. Luke oświadczył w odpowiedzi na tę petycję, że żądanie utworzenia parlamentu w Transjordanii będzie mogło być dopiero wtedy rozpatrzone kiedy kraj dźwignie się na taki poziom, że nie będzie zachodziła żadna wątpliwość co do możliwości samorządu w Transjordanii. (Ziko).

Żyd podsekretarzem stanu na Węgrzech?

Budapeszt. ZAT. Według wiadomości z Budapesztu rozeszły się w kuluarach parlamentarnych pogłoski że jedyny członek żydowski bloku rządowego poseł Dr Geza Desy zostanie mianowany podsekretarzem stanu w ministerstwie sprawiedliwości. Nominacja ta ma być uważana jako rekompensata dla żydostwa węgierskiego które było mocno zaniepokojone z powodu mianowania znanego przywódcy obrońców rasy węgierskiej Gömbösa podsekretarzem stanu w w ministerstwie obrony krajowej.

Bajka o mordzie rytualnym w Turkestanie

Moskwa. (ZAT.) Jak donosi „Turkestańska I-skra”, w Czardżu i okolicy rozeszły się pogłoski, że w Bucharze znaleziono u pewnego Żyda w mieszkaniu w ukrytym pokoju trupa 14-letniego chłopca chrześcijańskiego. Rozpowszechniono pogłoski, że krew zamordowanego chłopca, którego ciało posiadało ślady licznych ran, miała być rzekomo użyta przez Żydów do celów religijnych.

Pogłoski te szybko rozpowszechniły się wśród ludności i ciemne elementy zaczęły w związku z tem uprawiać wzmożoną agitację antysemitką. Doszło do tego, że gdy pewna młoda Żydówka usiłowała wyjaśnić, że jest to niedołączna i zmyślona bajka, rozwścieczony tłum o mało jej nie zlynchował. Wł dze powzięły odpowiednie kroki dla zapewnienia spokoju publicznego.

AMERYKAŃSKO ŻYDOWSKI FINANSISTA I FILANTROP BERNARD BARUCH ofiarował 25.000 dolarów na rzecz amerykańskiego Domu, Akademickiego przy uniwersytecie paryskim.

GENERAL WEGGAND OCZEKIwany w PALESTYNI. Jak donoszą, b. Wysoki Komisarz francuski w Syrii, generał Weggand, zwiedzi wkrótce Palestynę. Generał Weggand, który bada dokładnie stosunki w Syrii i Libanie, zamierza ogłosić monografię o francuskich i angielskich terytorjach mandatowych na Bliskim Wschodzie.

PRZEDSTAWICIELKA PALESTYŃSKIEGO ZWIĄZKU RÓWNOUPRAWNIENIA KOBIET w GENEWIE. W tych dniach przewędrująca palestyńskiego związku równouprawnienia kobiet żydo-

wskich, p. Dr. Rosa Welt-Straus, wygłosiła w międzynarodowym związku równouprawnienia kobiet referat o ruchu feministycznym w Palestynie. P. Straus złożyła szczegółowe sprawozdanie z sytuacji prawnej kobiety w Palestynie, a zwłaszcza o żądaniach ustalenia wieku, przed osiągnięciem którego nie wolno będzie wstępować w związki małżeńskie.

WYBORY RABINA WE FRANKFURCIE. We frankfurckiej gminie żydowskiej, która jest największą gminą żydowsko-ortodoksyjną w Niemczech, odbyły się wybory rabinów, które dały nieoczekiwany rezultat. Kandydatka rabinowa Rafaela Breuera na urząd rabin frankfurckiego została odrzucona większością 600 głosów przeciwko 390. Rabin Rafael Breuer jest synem zmarłego przywódcy organizacji Agudas Izrael, rabin Salomona Breuera.

NATAN STRAUSS NA RZECZ OCHRONY DZIECI ŻYD W TRANSJORDANII. Znany filantrop żydowski Natan Strauss przekazał większą sumę na rzecz pierwszej ochrony dzieci w Transjordanii. Ochronę tę utworzyło i zarządza nią w miejscowości Amman towarzystwo „Hadassa“.

PRZESŁADOWANIE SJONISTÓW W SOWDEPJI Ostatnio wznowiły się znowu przesładowania sjonistów na Ukrainie. I tak uwięziono, a częściowo i deportowano w Kamieniu Podolskim i innych miejscowościach ukraińskich szereg sjonistów, w tym także kilka młodych dziewcząt.

LONDYŃSKI „KATHOLIC HERALD“ skarży się w jednym z artykułów, że instytucje żydowskie w Palestynie korzystają teraz mając z przywilejów podatkowych w stosunku do instytucji innych wyznań. Pismo katolickie jest zdania, że skoro żydowskie domy emigracyjne zwolnione są z podatków, z tego samego przywileju korzystają winny również i katolickie domy pielgrzymów. Co jednak, zdaje się, najbardziej martwi i z równowagi wyprowadza londyńskie pismo klerykalne, to fakt, że sprawą rozdziału podatków w Palestynie nie zajmował się Żyd, nadprokurator Bentwich

Program stacji radiofonicznych

Sroda 5 września.

Kraków (566 m.). 12: Gramofon. 13 i 15: Komunik. 17—17:25: Audycja dla młodzieży: „Zaczarowany kołowrotek“ (wykon. art. Teatru miejsk.). 17:25—17:50: „Skrzynka pocztowa“ inż. St. Broniewski. 18—19: Koncert z Warszawy (melodie słowiańskie). 19—19:20: Rozmaitości. 19:30—19:55: Odczyt p. t. „Rozwój lotnictwa niemieckiego po wojnie“, wygl. kap. pilot Dr. Halewski. 19:55—20:05: Giełda rolnicza. 20:05—20:30: Komunikaty. 20:30: Koncert wieczorny. Wykonawcy: pp. L. Onyszkiewiczowa (śpiew), A. Wolf (wiolonczela), R. Freundlichowa (fort.). W programie między inn. muzyka i pieśni Glinki, Regera, Wagnera, Liadowa, Szymanowskiego i Lipskiego. 22: PAT.

Warszawa (1111 m.). 13 i 15: Komunik. 17: Transmisja z Krakowa. 18 i 20:30: Koncerty. 22: PAT.

Katowice (422 m.). 16:40: Komunik. gospod. 17: Transmisja z Krakowa (Baśń dla dzieci). 17:25: Odczyt p. t. „Dawna gwara śląska“. 18: Koncert melodyj słowiańskich (z Warszawy). 19:30: Pogadanka. 19:55: Giełda rolnicza. 20:05: Odczyt. 20:30: Koncert z Warszawy (Muz. Rubinsteina i Rachmaninowa i arje Pucciniego i inne). 22: PAT.

Poznań (344'8 m.). 14: Giełda. 17, 20:30 i 22:40—24: Koncerty.

Wiedeń (517'2 m.). 11 i 16:15 i 24: Muzyka.

Berlin (484 i 1250 m.). 20:30: Kabaret. 22:30: Koncert.

Langenberg (408'6 m.). 13, 17:45, 20: Muzyka.

Stambuł (1180 m.). 21:40: Koncert.

NADEŚLANE.

za rubryką te redakcja nie odpowiada.

ADWOKAT

Dr. I. Schwarzbart

Kraków, Rynek gł. 30. — Tel. 4763

2107x powrócił

Podziękowanie.

Wydział Tow. „Domu Zdrowia“ dla Akademika płucno chorego składa serdeczne podziękowanie W. Pani Zofii Fleischerowej i W. Panu Drowi Wilhelmowi Muskatenblütowi w pierwszym rzędzie, oraz W. Panu Drowi Ehrenfreundowi, Drowi Spannowi, Drowi Reinowi, Koiegom Spielmanowi i Wachtlowi za pomoc, okazaną Delegatom w czasie zbiórki w Tarnowie, która-to przyniosła nadspodziewane wyniki. Równocześnie składa serdeczne podziękowanie hojnym ofiarodawcom.

828 g

Ogłoszenie w „UCIESZE“ premiery pierwszego kolosalnego arcydzieła nowego sezonu 1928/29. Dramat osnuty według powieści H. H. EWERSA pod tytułem

ALRAUNE

Reż. Henryka Galeona twórcy filmów „Golem“ i „Student z Fragi“

W roli tyt. Brygita Helm niezapomniana, genialna artystka z filmu „Metropolis“. Ponadto wyst. Iwan Petrowicz, Louis Ralph, Paweł Wegener, Mia Pankan, Wolfgang Zilzer, oraz wielu innych wybitnych artystów.

„ALRAUNE“ — to jedno z największych arcydzieł przyszłego sezonu!
Zniżki przez pierwsze 5 dni nieważne. Aby uniknąć natłoku prosimy przychodzić na pierwsze seansy. — Przedstaw. 4, 7 i 9.

Trocki redivivus

„Bolszewicki Napoleon“ na wygnaniu. — Depesza Radka. — Memorjał do Kominternu. — Opozycja podnosi głowę. — „Korzyści“ interwencji w Chinach. — „Permanencja rewolucji“. — Rosja zbliżona raczej do zacofanego kapitalizmu, niż do socjalizmu — „Jedynie wyjście z sytuacji“.

Jeden z dzienników praskich przyniósł w tych dniach ciekawą korespondencję z Moskwy p. t. „Trocki redivivus“, w której w sposób nader rzeczowy omówiono ostatnie wystąpienie przebywającego na wygnaniu przywódcy opozycjonistów sowieckich, Lwa Trockiego. Ze względu na aktualność tematu przynosimy poniżej w streszczeniu ciekawe wywody publicysty czeskiego.

Z dalekiej osady Alma Ata, dokąd wkrótce przeniesiona ma być stolica autonomicznej republiki Kazkańskiej, Kzyl' Orda, odezwał się ten, któremu Dawid Lloyd George przepowiedział kiedyś karierę bolszewickiego Napoleona. Lew Trocki odezwał się po sześciu miesiącach pobytu na wygnaniu, by pokazać światu, że nie zamierza pogrzebać się u podnóża Pamiru i że z miasteczka, odległego na 5 dni podróży od najbliższej linii kolejowej, bacznie śledzi przebieg wypadków życia międzynarodowego, rozwój życia w partii komunistycznej i wewnętrzna sytuację związku republik sowieckich.

Już w okresie, poprzedzającym wybory niemieckie, wzywał Trockiego do publicznego wystąpienia jego współpracownik Radek, spędzający swe nie-dobrowolne wakacje w Tobolsku na wzór ostatniego cara Rosji. Radek przesłał wtedy Trockiemu do podpisania depeszę, którą zamierzał wystosować do niemieckiej komunistycznej grupy opozycyjnej i w której ostrzegł „Leninbund“ przed wystawianiem własnej listy wyborczej. Trocki wówczas Radkowi nie odpowiedział i pod telegramem jego podpisu swego nie położył.

Pozatem o Trockim w kołach komunistycznych nie nie wiedziano. Mówiono jedynie o jego chorobie, wywołanej warunkami klimatycznymi, o zgonie jego córki, o pracy, którą pisze na temat rewolucji chińskiej, jako też o tem, że w dalszym ciągu wiele jest rozgoryczony wobec obecnego kierownictwa partii komunistycznej. Dopiero podczas zamknięcia obrad VI-go kongresu międzynarodówki komunistycznej opinia sowiecka dowiedziała się kilka bliższych i niezmiernie ciekawych szczegółów z życia Trockiego na wygnaniu.

Jak wynika ze sprawozdania wybitnego działacza komunistycznego, Manuilskiego, Trocki nie tylko utrzymuje ożywioną korespondencję ze swymi przyjaciółmi politycznymi, którzy do ostatniej chwili pozostali mu wierni (względnie wiernych udają), lecz zajmuje się bardzo czynnie działalnością polityczną, która ostatnio znalazła swój wyraz w przesłanym pod adresem VI-go kongresu Kominternu obszernym dokumencie. W dokumencie tym Trocki omawia bardzo szczegółowo sytuację wewnętrzną unii sowieckiej w związku z polityką obecnego kierownictwa partii, i robi pewne spostrzeżenia na temat programu Kominternu, opublikowanego w swoim czasie na łamach moskiewskiej „Prawdy“.

Ze szczegółów, podanych przez Manuilskiego do wiadomości publicznej, wynikają bardzo ciekawe wnioski. Okazuje się przede wszystkim, że liczni z pośród opozycjonistów, którzy w ciągu ostatnich 6 miesięcy masowo składali na ręce przewodniczącego partii swe deklaracje wierności, oświadczając, iż podporządkowują się dyscyplinie partyjnej i zrywają wszelki kontakt z opozycją, zaczynają stopniowo podnosić głowę. Opozycjoniści ci w kołach swych najbliższych przyjaciół nie wahają się obecnie twierdzić, że oni właściwie nie kapitulowali, że raczej kapitulowała partia przed nimi, gdyż większość przepowiedni opozycjonistów, wynikających z ich analizy sytuacji, obecnie się spełniła, a większość partyjna, zmuszona jest przeciwko pewnym

niezdrowym objawom życia gospodarczego występować obecnie według tych samych zasad, jakie kiedyś proponowała opozycja. Tego rodzaju pokątne oświadczenia ze strony opozycjonistów nie mogą być oczywiście kierownictwu partii na ręce, a to tem mniej, że Trocki stara się swymi listami wytłumaczyć swym zwolennikom, że również rozwój wypadków międzynarodowych, — w pierwszym zaś rzędzie wypadków chińskich, — idzie po linii, odpowiadającej intencjom opozycjonistów. — Listy Trockiego są oczywiście przez władze przychwytywane i konfiskowane. O ostrym charakterze tych listów świadczy najwymowniej następujący ustęp: „Teoretyczne znaczenie wypadków kantońskich polega na tem, że dzięki awanturze nabyliśmy wprost laboratoryjne doświadczenie. Zapłaciliśmy za nie drogo, ale wyniki doświadczenia tego były prawie chemicznie czyste. Wszystkie poprzednie uchwały twierdziły, jak dwa razy dwa jest cztery, że jest to rewolucja burżuazyjno-agrarna, i że tylko ci, co „przeskakują“, mogą mówić o dyktaturze proletariatu. A tymczasem rezolucja centralnego komitetu chińskiej partii komunistycznej sama powiada, że rewolucja chińska nabyła wszelkie cechy permanencji. Tak jak za komuny paryskiej, tak i w Kantonie, przywódcy, zastraszeni ostrzeżeniami przed „permanencją rewolucji“, w chwili, kiedy doszło do czynów, zmuszeni byli popełnić pierwotny grzech permanencji“.

Z powyższych słów Trockiego wynika ponad wszelką wątpliwość, że Trocki bynajmniej nie zamierza zrzekać się swej zasady „rewolucji w permanencji“, w szczególności zaś w dalszym ciągu bronił zamierza poglądu, że **wybudowanie ustroju socjalistycznego w jednym jedynym izolowanym państwie jest rzeczą niemożliwą, że zatem rewolucja sowiecka jest tylko spizdom historycznym, którym pozostanie tak długo, dopóki nie przyjdzie jej z pomocą rewolucja światowa.**

Poglądy Trockiego na sytuację wewnętrzną ZSSR są również bardzo krytyczne, jak to widać z odnośnych uwag, zawartych w jego dokumencie, wystosowanym do prezydium VI-go kongresu Kominternu. Czytamy tam dosłownie: „**Jesteśmy obecnie pod względem naszego poziomu gospodarczego, pod względem naszej stopy życiowej i warunków kulturalnych daleko bardziej zbliżeni do kapitalizmu, niż do kapitalizmu zacofanego i nekulturalnego, niż do ustroju socjalistycznego**“.

Tak oto odważa się pisać Trocki do najwyższego organu rewolucji światowej w chwili, kiedy wszyscy przywódcy polityki sowieckiej nie szczędzą pochwał na temat znakomitego rozwoju „budownictwa socjalistycznego“ w ZSSR, — w chwili, kiedy teoretyk ekonomiczny tej miary, co prof. Varga, były komisarz ludowy węgierskiej republiki sowieckiej, twierdzi, że unia sowiecka nie przeżywa żadnego kryzysu, lecz jedynie pewne przejściowe trudności. Nic więc dziwnego, że w tych warunkach nikt tutaj nie myśli o możliwości pojednania partii z opozycją.

Ostatnie wystąpienie Trockiego dowodzi, że przywódca opozycji komunistycznej nie zamierza zejść z drogi, raz obranej. Jedynie wyjście z sytuacji widzi on bądź to w światowym huraganie rewolucyjnym, bądź też w najczystszej wody dyktaturze proletariatu w samej Rosji, a więc i w dyktaturze nad rolnictwem sowieckim, które, jako element zacofany, musi się dać prowadzić, musi pracować i słuchać tych, którzy uważają się za powołanych do wybudowania na gruzach rosyjskiego kapitalizmu ustroju socjalistycznego i przenieść go w odpowiedniej chwili do innych części świata. Bez wywierania odpowiedniego nacisku na chłopów rosyjskich, — zdaniem Trockiego, — władza sowiecka nigdy nie zdoła się na dłuższą metę w Rosji utrzymać. Pod tym względem Trocki może i ma rację. A właśnie dlatego partia komunistyczna nigdy nie przebaczy mu jego akcji i nigdy nie zgodzi się na pojednanie z opozycją.

Z okazji zaręczyn p. Anny Buchsbaumówny z Wieliczki z p. Sautem Goldschmiedem serdecznie gratuluja

Wincentowie Heublmowie w Krakowie.

722g

Nie szczydźcie datków na Dom zdrowia dla gruźliczo chorego akademika żydowskiego!

Wiadomości z kraju

Walka wyborcza o kahał lwowski

W najbliższą niedzielę, dnia 9 bm, odbędą się, jak wiadomo, wybory nowej rady gminy żydowskiej we Lwowie. Jak już o tem parokrotnie pisaliśmy, główna walka toczy się między listą Zjednoczonego Bloku Narodowo-żydowskiego (ugrupowania sjonistyczne i narodowe) a listą tzw. bloku gospodarczego (Jäger i prof. Allerhand). W ubiegłą sobotę i niedzielę odbyły się we Lwowie wielkie zgromadzenia przedwyborcze. Na zgromadzeniu 11-tki (sjonistów) wygłosił zasadnicze programowe przemówienie poseł dr. Leser. Licznie zebrani wyborcy z łona ortodoksji, kupiectwa i rękodziela wypowiedzieli się jednogłośnie za programem narodowo-żydowskim potępiając zarazem rozbijanie frontu narodowo-żydowskiego przez grupę p. Jägera. Grupa ta doczekała się również sromotnej klęski na plenarnym zebraniu sekcji tekstylnej lwowskiego Stowarzyszenia kupców, na którym zebrani w rezolucji odrzucili z oburzeniem koncepcję tzw. bloku gospodarczego, jako niezgodnego z przekonaniami i żywotnymi interesami kupiectwa. Należy się spodziewać, że żydostwo lwowskie nie da się sprowadzić na manowce i w nadchodzącą niedzielę dopomoże do zwycięstwa listy narodowo-żydowskiej jako tej, która jedynie gwarantuje demokratyzację gminy żydowskiej i prowadzenie jej w duchu szczerze narodowym.

O dom Zdrowia dla żyd. młodzieży akademickiej

Z inicjatywy żyd. młodzieży akademickiej we Lwowie rozpoczęto budowę Domu Zdrowia dla młodzieży gruźliczo chorej. Sprawa tej budowy posunęła się do tego stopnia, iż w roku przyszłym najprawdopodobniej sanatorium to będzie oddane do użytku chorej młodzieży wszystkich wyższych uczelnic polski. Na czele komitetu budowy stoją p. Dr. Sommerstein b. poseł na Sejm i Dr. Schorr ze Lwowa.

Zbytecznym dodawać, iż Sanatorium to odda ogromne korzyści młodzieży naszej a temsamem i całej społeczności żydowskiej. Akcja ta wzbudziła nawet zainteresowanie w kołach rządowych, tak, iż bezpośrednio przed ferjami M. S. W. wyasygnowała na wykończenie Domu Zdrowia 85,000 zł., a premier Bartel z własnych funduszy ofiarował prezesowi Komitetu w Warszawie 5,000 zł.

Obecnie przeprowadza Wydział tegoż Sanatorium akcję zbiórkową w miastach zach. Małopolski przez swych delegatów, którym społeczeństwo winno okazać przez hojne jednorazowe datki zrozumienie dla potrzeby powstania tej tak ważnej placówki zdrowotnej.

Antysemicki nietakt lekarzy polskich w Ciechocinku

Onegdaj odbył się w miejscowości klimatycznej Ciechocinek zjazd lekarzy, w którym na 300 delegatów udział wzięło także szereg lekarzy żydowskich.

Już w czasie obrad zjazdu zauważono, że na za prośbami widniały jakieś zakreślenia niebieskim wzgl. czerwonym ołówkiem, ale nie przywiązywano do tego większej wagi, gdyż nikt nie domyślał się specjalnego znaczenia zakreśleń, które uchodziły mogły za zwykłą administracyjną formalność. Dopiero wieczorem na bankiecie ku czci delegatów, okazało się, że były to kreski rozpoznawcze między lekarzami chrześcijańskimi a lekarzami Żydami, których odosobnić chcieli i izolować w osobnej sali. Kiedy lekarze-Żydzi poznali się na tem pobożnym i wielce taktownym manewrze „kolegów chrześcijańskich”, opuścili bankiet i przenieśli się do innej restauracji w Ciechocinku.

Dopiero wtedy zwrócił się przewodniczący Zjazdu, jeden z wybitnych profesorów warszawskich, do lekarzy-Żydów, oświadczając im, że zaszedł nieporozumienie i prosząc o wzięcie udziału we wspólnym bankiecie. Część lekarzy żydowskich uczyniła też zadość tej prośbie, inni jednak zgłosili z miejsca, że życzą sobie skreślenia ich ze wspólnej listy.

Kiedy przewodniczący zjazdu lekarzy w Ciechocinku wahał się odczytać na plenum rezolucję w sprawie popełnionego nietaktu (w końcu uczynił to na interwencję dra Kozłowskiego) i nie dopuścił do

głosu jednego z lekarzy-chrześcijańskich, chcących protestować przeciw antysemickiemu zacięciu, lekarze-Żydzi postanowili opuścić Ciechocinek.

AKADEMJA KU CZCI PALESTYŃSKIEJ DELEGACJI Z. F. N. W POLSCE. Onegdaj odbyła się, jak już pisaliśmy, w ogrodzie warszawskiego teatru „Nowości” uroczysta Akademia ku czci palestyńskiej delegacji Keren Kajemeth Leisrael. W Akademii wzięły udział kilkudziesięcioro rzesze Żydów ze wszystkich sfer. Uroczystość zajął adw. F. Lewin, poczem przemówili kolejno pp. M. Feldstein, Ezechiel, rabin Szapira Baumfeld i Harzenfeld a wreszcie przewodniczący delegacji palestyńskiego Z. F. N., znakomity pisarz hebrajski Natan Bystrycki. Wszyscy mówcy wskazali na dotychczasowy rozwój i dalsze potrzeby Żydowskiego Funduszu Narodowego.

ORG. „TARBUT“ W B. KONGRESÓWCE przystąpiła obecnie do założenia i prowadzenia nowych szkół w szeregu miast, jak Włocławek, Płońsk, Ostrołęka, Raciąż i in. Ponadto otworzył „Tarbut” kilka szkół hebrajskich również na kresach. Org. „Tarbut” prowadzi nowe szkoły częściowo z funduszy uzyskanych latem br. z akcji propagandowej na rzecz „Keren Hatarbut”. W ten sposób wzmocniona została ostatnio sieć szkolnictwa żydowskiego w b. Kongresówce, gdzie szkoła hebrajska cieszy się wielkim uznaniem wśród szerokich sfer społeczeństwa żydowskiego.

ZARZĄD GMINY ŻYDOWSKIEJ W ŁAGOWIE ogłosił odezwę w sprawie pomocy dla 200 zupełnie pozbawionych rodzin w tem miasteczku. Jak wiadomo, spłonęło w Łagowie niedawno 100 domów żydowskich, w tem bożnica i bethamidrasz.

RACJONALNA REFORMA W MINISTERSTWIE OŚWIATY. Ministerstwo Oświaty, pragnąc usprawnić działalność zarówno centrali, jak i władz II. i I. instancji, wydało okólnik, w którym rozszerzył znacznie zakres kompetencji instancji II-ej, oraz poleciło jej przygotowanie do dnia 1 października wniosków, które pozwoliłyby na analogiczne rozszerzenie kompetencji władz instancji I-ej.

WSTRZYMANIE EMIGRACJI DO KANADY. Urząd emigracyjny wstrzymuje obecnie emigrację do Kanady, w związku z wyczerpaniem kontyngentów i upływem terminów przybycia emigrantów polskich do tego kraju. Zarządzenia Urzędu nie dotyczą osób, udających się do Kanady na zasadzie imiennych wezwań od najbliższych krewnych, tam zamieszkałych.

REJESTRACJA FIRM HANDLOWYCH W WARSZAWIE. Ministerstwo handlu poleciło urzędowi przemysłowemu przy magistracie warszawskim przeprowadzić jednorazową rejestrację wszystkich istniejących z dawną w stolicy firm. Rejestracja odbywać się będzie w ciągu trzech miesięcy po 300 firm dziennie. Jak wskazują na to, wykupione patenty znajduje się obecnie w Warszawie 28,936 firm. W myśl ustawy, firmy wzdragające się przed rejestracją, podlegać mogą karze. Zauważyć należy, że pozatem wszystkie nowo powstające firmy w Warszawie muszą się oczywiście rejestrować.

ARESztOWANIE UCZESTNIKÓW ZEBRANIA TRAGARZY. Policja warszawska wtargnęła onegdaj na zebranie odbywające się w lokalu związku zawodowego tragarzy przy ul. Niskiej 59 i aresztowała pod zarzutem szerszenia hasel wyrotowych wszystkich zebranych w liczbie 124 osób. Masowe aresztowanie całego związku wywołało wielkie poruszenie.

SMIERTELNA WALKA O KOBIETĘ. W Warszawie w domu przy ul. Wareckiej 9 u agronoma p. Stanisława Plate służyła jako kucharka Ewa Zbieginówna, dziewczyna o niezwyklej urodzie. Kochał się w niej szewc, 20-letni Marjan Maliszewski, oraz 19-letni syn państwa Plate, Czesław, student. Między obu rywalami panowała zacięta nienawiść. Onegdaj doszło między nimi do bójki na pięści, w trakcie której Czesław Plate kopnął Maliszewskiego tak silnie, że ten mając za sobą niski parapet otwartego okna na 3-cim piętrze, przechylił się w tył i spadł na bruk. Maliszewski zmarł w szpitalu. Czesław Plate i Zbieginówna zostali aresztowani.

SAMOBÓJSTWO ŻYDOWSKIEGO SPEDYTORA. Wskutek nędzy popełnił onegdaj w Warszawie przy ul. Franciszkańskiej 20, samobójstwo

45-letni spedytor, Mojżesz Grünstein, rodem z Ostrowa. Kancelar spedycyjny, jaki denat otworzył był przed około rokiem, w Warszawie, szedł źle. Chcąc ulepszyć interes, sprzedał denat ostatnio konie i wóz i zakupił samochód ciężarowy. Nie trzeba dodawać, że na zakupno samochodu nieszczęśliwiec musiał się mocno zadłużyć. Nadmiar ostatnio zdarzył się Grünsteinowi fatalny wypadek, gdyż wskutek katastrofy automobilowej samochód jego uległ zupełnemu zniszczeniu, a nieszczęśliwiec nie miał pieniędzy na reperaturę, względnie dalsze prowadzenie interesu. Denat osierocił stoż z ośmiorgiem małoletnich dzieci.

SAMOBÓJSTWO NA SALI SĄDOWEJ. Z Łodzi donoszą: W listopadzie ub. r. inkasent zakładów przemysłowych „Dobrynia” w Pabjanicach, Adolf Kirschke, zdefraudował 9,426 zł. Zanim wyznaczony został termin rozprawy sądowej, Kirschke pokrył straty firmy i został zwolniony z więzienia śledczego za kaucją 1,000 złotych. Onegdaj odbywał się przeciwko Kirschkiemu w tutejszym sądzie okręgowym proces. Sąd skazał inkasenta na rok więzienia. Na zasadzie amnestji Kirschke miałby odsiadywać tylko pół roku więzienia. Oskarżony oczekiwał wyroku z wielkim niepokojem, w ogromnie podnieconym stanie nerwowym. Kiedy wysłuchał wyroku skazującego, w jednej chwili Kirschke dobył rewolweru i strzelił do siebie dwukrotnie. Kula trafiła w prawą skroń. Kirschkego w stanie bardzo ciężkim odwieziono do szpitala.

UDERZENIE PIORUNA BEZ ŻADNEJ SZKODY. Z Lutowisk piszą nam: Onegdaj przeciągnęła przez tutejsze miasteczko silna burza połączona z gęstymi piorunobiciami. Jeden z piorunów uderzył w dom zamieszany przez dwóch braci, szewców: Salomona i Izaka Leiba Krupków. Przedostawszy się przez okno do wnętrza izby Salomona Krupki, piorun ominął samego gospodarza, któremu w przelocie osmalił tylko kilka włosów w okolicy skroni, reszcie rodzeństwa mimo obecności w pokoju wcale zaś nie szkodził. Następnie przebił w kilku miejscach deski od drzwi, wyostał się na ganek a stąd uderzył z kotei w miejsce nad oknem mieszkania Izaka Leiba Krupki. Roztrząskał wiszące na ścianie lustro, przeszedł tuż tuż nad łóżem, w którym spoczywała matka szewca i przeleciawszy przez pokój, dostał się do komina, którądy ulatuje, nie wyrządziwszy, prócz strzaskanego lustra, żadnej szkody.

ZNOWU NAPAD NA KASE KOLEJOWĄ SFINGOWANY PRZEZ URZĘDNIKA. Onegdaj zaalarmował policję warszawska kasjer kolejowy przy stacji Wola Grzybowska, Władysław Korabowski który doniósł o napadzie dwóch bandytów. Agenci policyjni, przybywszy na miejsce, wysledzili jednak, że napad był sfingowany, że kasjer kolejowy Korabowski sam się zranił w czoło scyzorykiem. W czasie śledztwa kasjer kolejowy przyznał się do sfingowania zamachu i oświadczył, że uczynił to dlatego, iż nie otrzymał wynagrodzenia za czterokrotną służbę dzienną i nocną bez przerwy. Kwota, o jaką szło w symulowanym tym napadzie, wynosi — jak na razie stwierdzono — 50 złotych.

WESOŁY KACIK

DIALOG ZAWIANYCH

Dwaj niepoprawni pijacy spotykają się na ulicy:

— Co ty tu robisz?

— Szukam...

— Czego?

— Tego, com zgubił.

— Zgubiłeś?

— Tak.

— A gdzie?

— O, tam!

— No to dlaczego szukasz tu?

— Bo tutaj jaśniej...

(Wattman).

OJCOWSKI MAGISTRAT.

Magistrat miasteczka Peillac (Francja) powziął następującą uchwałę:

„Każdy obywatel, znajdujący się na ulicy w stanie nietrzeźwym, będzie ukarany grzywną w wysokości 10 franków. Grzywna ta będzie zredukowana o 50 procent w dni świąteczne i niedziele”.

(Opinion).

Rozpowszechniajcie „Nowy Dziennik”

**Nowe transporty fortepianów i pianin
na deszły**
także kilkanaście używanych w najlepszym
stanie okazjnie do nabycia
:: w składzie fortepianów ::
Wł. Bolońskiego, Kraków, Rynek gł. 34
2421x
Pałac Sępski.
Własna sala koncertowa

KRONIKA

Wrzesień

5

Sroda

19 Etul 5688

Wschód
słońca
4 m 54

Zachód
słońca
18 m. 15

Kursa hebrajskie przy Org. „Tarbut” w Krakowie

Dla celowego przeprowadzenia hebraizacji młodzieży żydowskiej w Krakowie zostaną kursa hebrajskie przy org. Tarbut w roku bieżącym znacznie rozszerzone. Dotychczasowa bowiem przeszkoda w rozwoju kursów została przez nabycie nowego obszernego lokalu przy ul. Starowiślniej usunięta. Aby uprzystępnąć naukę języka hebrajskiego i literatury jaknajszerszym sferom młodzieży, została ustanowiona minimalna opłata miesięczna.

Organizacja „Tarbut” uprasza wszystkie wydziały stowarzyszeń młodzieży w Krakowie o jaknajszersze porozumienie się z nią w celu unifikacji wszystkich kursów przy nich istniejących w ramach wyżej wspomnianej instytucji.

Zgłoszenie ucznia i uczenie przyjmnie sekretariat „Tarbutu” codziennie w godzinach od 10—2 przedpoł. przy ul. Zielonej 1. 17. I.

Pogotowie ratunkowe wobec wypadków ataku szału

Pogotowie ratunkowe nadsyła nam poniższe wyjaśnienie w odpowiedzi na notatkę, umieszczoną przed kilku dniami w jednym z pism krakowskich: Od czasu pamiętnego zdarzenia z przed około 2 lat, gdy Pogotowie ratunkowe zupełnie zdrowego człowieka na skutek prośby rodziny rzekomo chorego ubrało w kaftan bezpieczeństwa i odwiozło do Kobierzyna, wydał zarząd stacji ratunkowej rozporządzenie, iż do umysłowo chorych karetka pogotowia wyjeżdża dopiero wówczas, gdy ktoś z otoczenia wykaże się świadectwem lekarza specjalisty oraz poświadczaniem oddziału VI szpitala św. Łazarza, kliniki prof. Piltza, względnie z Kobierzyna, iż ma zapewnione przyjęcie. Rozporządzenie to jest obecnie ściśle przestrzegane, a to jeszcze tem więcej, że wszystkie zakłady dla umysłowo-chorych są przepelnione i pogotowie ratunkowe jest narażone na to, że czasem gdy przypadkiem wyjedzie do furjaty, który na wet zagraża życiu otoczenia, ubierze go w kaftan bezpieczeństwa, to później nie ma co z nim robić. Znany jest fakt, jaki zdarzył się przed rokiem, kiedy jakiś aptekarz-furjat latał nagi z nożem po planach; pogotowie założyło mu kaftan, i następnie odbywszy z nim pielgrzymkę po wszystkich możliwych zakładach, gdy nigdzie go nie przyjęto, zwrócił się do policji państwowej z prośbą o tymczasowe umieszczenie go w aresztach, gdyż zagrażał i życiu ludzi i obrażał moralność publiczną. Gdy i tam odmówiono, pogotowie puściło go na wolność pod komisarjatem policji państwowej. Wypadek ten był bardzo głośnym w Krakowie, a echo jego odbiło się nawet w Sejmie.

Mając to wszystko na uwadze, lekarz dyżurny odmówił onegdaj istotnie udzielenia pomocy kobiecie-furjatce, postąpił jednak ściśle w myśl obowiązujących przepisów.

— **TYDZIEŃ OBRONY POWIETRZNEJ I PRZECIWOGAZOWEJ.** W dalszym programie Tygodnia odbywają się codziennie loty pasażerskie na samolotach L. O. P. P. pod kierownictwem Aeroklubu Akademickiego na lotnisku cywilnym w Krakowie. Początek lotów o godz. 14-tej. Autobusy odchodzą z pl. św. Ducha. Cena biletu lotu 15 zł., dla członków L. O. P. P. 12 zł. Wystawa przeciwgazowa urządzona w Tow. Strzeleckim przy ul. Łubicz jest otwarta codziennie od godz. 8-mej do 20-tej tamże codziennie koncert muzyki w ogrodzie Strzeleckim o godz. 4-tej pop. Na wystawie każdy może nauczyć się sposobu użycia

maski, jak również wejść do komory zagazowanej i przekonać się o znakomitem działaniu masek przeciwgazowych. Młodzież akademicka zorganizowała własne drużyny, które obchodząc będą w czasie Tygodnia wszystkie instytucje, miejskie i społeczne celem zapisywania członków. Jest obowiązkiem każdego obywatela przystąpić do Ligi Obrony Przeciwgazowej i Powietrznej Państwa.

— **NALEPKI OKIENNE Z OKAZJI „TYGODNIA DZIECKA”.** Polski komitet opieki nad dziećmi chcąc przyjść z pomocą materialną wszystkim instytucjom opiekującym się dziećmi, wydał z okazji „Tygodnia Dziecka” nalepki okienne po cenie 20 gr. 50 gr. i 1 zł. Nalepki te roznoszone będą przez młodzież do wszystkich mieszkań tułejszego obywatelstwa, a nabywać można je również w sekretarjacie komitetu „Tygodnia Dziecka” w magistracie (sala posiedzeń na II. piętrze).

— **MIEJSKIE AMBULATORJUM DENTYSTYCZNE SZKOLNE** (Magistrat Miejski Urząd Zdrowia ul. Poselska 1, 12 parter) zostało otwarte po ferjach wakacyjnych. Godziny przyjęć codziennie od 2 do 4 popołudniu. Ambulatorjum prowadzi jak w latach poprzednich Dr. Ludwik Grabczak.

— **KONSUMCJA MIĘSA.** W tygodniu ubiegłym pędzono na targi w Krakowie buhaji 178, wółw 154, krów 87, jaiówek 85, cieląt 535, owiec 3, nierogacizny 692, razem 1735 zwierząt. Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano: na konsumcję miejscową 1666 sztuk, na konsumcję innych gmin 50 sztuk, pozostało niesprzedanych 22 sztuk, spęd był słaby popyt mierny, ceny niezmiennione.

— **SAMOBÓJSTWO UMYSŁOWO CHOREJ.** Jako już donieśliśmy, w poniedziałek w domu przy aleji Słowackiego wyskoczyła z okna 5 piętra kobieta nieznanego wówczas nazwiska i poniosła śmierć na miejscu. W czasie dochodzeń policyjnych stwierdzono, że owa kobieta nazywa się Kunegunda Bednarska (lat 52), żona Wojciecha, zam. przy ul. Miechowskiej 1. 20, która będąc umysłowo chorą popełniła samobójstwo.

— **ZAGINIĘCIE SŁUCHACZKI FILOZOFJI.** Antonina Hirsch, zam. przy ul. Czapskich zgłosiła do policji, że dnia 1. 8. br. córka jej Karolina (lat 23), słuchaczka filozofji wyjechała na letnisko do Bukowiny ad Poronin, następnie do Zakopanego i dotychczas nie dała znaku życia o sobie.

— **ZATRUCIA TLENKIEM WĘGLA** doznał wczoraj wieczorem 34-letni Ludwik Tychomiewicz murarz, zatrudniony w fabryce sody „Solvay” w Bonarce przy naprawie pieca. Lekarz pogotowia po zastosowaniu sztucznego oddechania przewiózł ofiarę zatrucia do szpitala.

— **PRZEJECHANY PRZEZ AUTOMOBIL** został wczoraj popołudniu Tomasz Sikorski (lat 9), uczeń. Chłopiec doznał kontuzji na całym ciele. Opatrzył go lekarz pogotowia.

— **ZBIEGŁ Z WIEZIENIA** w Kalwarji w czasie pracy Piotr Zabłocki (lat 32) rodem z Górki Narodowej.

— **Z KRONIKI KRADZIEŻY.** Herman Laks, zam. przy ul. Długosza 10, zgłosił do policji, że w dniu 4 bm. gdy zasnął na ławce skradziono mu portfel wartości 200 zł. Emilja Woźnia kowa, zam. przy ul. Mieszczkańskiej 1. 7 zgłosiła, że dnia 3 bm. w godzinach nocnych skradziono jej ze strychu z kufru kwotę 350 zł. Józefa Bierecka zam. przy ul. Kazimierza Wielkiego zgłosiła, że dnia 3 bm. skradziono jej z podórza poduszkę wartości 60 zł. Aresztowano Marię Polewicz bez stałego miejsca zamieszkania za kradzież płaszcza wartości 200 zł. naszkodę Tadeusza Jury z Dębnik.

— **CZYJE NASZYJNIKI?** Dnia 3 bm. przytrzymał pewnego osobnika u którego znaleziono 7 naszyjników łańcuszkowych z białej blachy z kolorowymi szkiełkami. 12 klamerek do damskich kapeluszy i 18 naszyjników koralikowych, podejrzanego pochodzenia. Rzeczy te zakwestjonowano i znajdują się do oglądnięcia w I. Komisarjacie policji w Krakowie.

ZMARLI: Saul Rafał Landau 1 21. Biłma Jaskrowicz 1. 35, Rozalja Świczarczyk 1. 50.

BACZNOŚCI Sensacja dnia jest obecnie w Krakowie wiadomością, że światowej sławy jasnovidzący grafolog, telepat i udolwórca H. Rosenblum przybył do naszego miasta i udziela rad w najbardziej skomplikowanych sprawach. Odgaduje przeszłość, przepowiada przyszłość i daje najlepsze rady w zależnościach handlowych, procesach, miłości jakoteż chorobach. Korzystajcie więc z okazji, bo zostaje jeszcze kilka dni. Przyjmuje codziennie od godziny 9-tej rano w Hotelu „Royal” pokój Nr. 20.

ANGIELSKIE PŁASZCZE damskie i męskie najkorzystniej — A. Bross, Kraków, ul. Florjańska 44. 2423 er

Bl. p.

HENRYK KATZ

St. komisjoner i długoletni pracownik
Firmy „Singer” w Krakowie

po długich a ciężkich cierpieniach
zmarł dnia 2. IX. 1928 r. przeżywszy
lat 60, o czym zawiadamiają Krew-
nych, Przyjaciół i Znajomych w głę-
bokim smutku pograżeni
Zona i dzieci

Z SALI SĄDOWEJ

Zasądzenie asystenta Uniw. Jag

za przynależność do partii komunistycznej.

Przed trybunałem sądu okręgowego w Warszawie stanął onegdaj 26-letni Salomon Jaszunski, asystent prof. Nitscha na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, oskarżony o przynależność do polskiej partii komunistycznej. Jaszunski pochodzący z Łodzi, pracował naukowo jako filolog-polonista. Jego praca, studjum wyrazu „Supraśl” znalazła się w książce zbiorowej p. t. „Prace Filologiczne”, wydanej pod redakcją prof. Baudoin de Courtenay'a. Mimo młodego wieku Jaszunski zrobił już wiele dla nauki i miał otwartą drogę do docentury, lecz w tym właśnie czasie został aresztowany w Warszawie. Przy rewizji znaleziono u niego zapiski o treści komunistycznej oraz referat, poświęcony 10-leciu rządów sowieckich w Rosji. Władze poleciły natychmiast przeprowadzenie rewizji u rodziców Jaszunskiego w Łodzi. I ta rewizja wykryła notatki, obciążające Jaszunskiego.

Na rozprawie Jaszunski przyznał się, że należy do partii komunistycznej jako zwykły członek komórki komunistycznej. Sąd skazał go na 4 lata ciężkiego więzienia z wliczeniem 10-miesięcznego aresztu śledczego.

50.000 dolarów za kwadraturę koła

We francuskim mieście Troyes odsłonięto w tych dniach pomnik ciekawego oryginała, a mianowicie byłego nauczyciela Leronda, który przed 60-ciu laty urodził się w tem mieście a potem wyemigrował do Nowego Jorku, gdzie dorobił się dużego majątku. Pomnik dłuta pewnego paryskiego rzeźbiarza przedstawia Leronda stojącego przed rysownicą z cyrkiem w prawej, a linją w lewej ręce. Na pomniku, względnie na jego cokole wyrzeźbione są kwadrat i koło.

Nikt w Troyes nie wiedział, czemu Lerondowi wystawiono pomnik, ale okazało się, że Lerond zapisał miastu 13,000 dolarów, pod warunkiem, by 10,000 użyć na cele filantropijne a za pozostałe 3,000 wystawić mu pomnik. Testament zawierał też dokładny opis pomnika. Lerond był mianowicie oryginałem, którego testament wzbudził przed laty dość wielką sensację. Lerond zapisał mianowicie w testamencie 5,000 dolarów temu, kto wynajdzie kwadraturę koła. Jest to zagadka, nad którą ludzkie umysły oddawna się męczą, a polega mianowicie na tem, by koło tylko przy pomocy linii i cyrkała przemienić w kwadrat, którego powierzchnia dokładnie się zlewa z powierzchnią koła. Tej zagadki dotychczas nikt nie rozwiązał, ale Lerond postanowił zachęcić do jej rozwiązania przez wyznaczenie tak wysokiej nagrody. Z początku usiłował powołać jury z samych znakomych matematyków, ale żaden kandydat na sędzię się nie znalazł, wobec czego Lerond powierzył tę sprawę swemu przyjacielowi inżynierowi Williamowi Cooce'owi z Nowego Jorku. Termin nadesłania prac upłynął w roku 1926 nadeszło około 10,000 rozwiązań, ale żadne nie było prawdziwe.

A więc można jeszcze i teraz zarobić 50,000 dolarów, jeśli się rozwiąże kwadraturę koła!..

Helena Leidnerówna Maurycy Gelbwachs
Kraków

823g. zaręczeni we wrześniu 1928.

SZKOLNE PŁASZCZE dla dziewczynek, z dobrych materiałów, bardzo tanio poleca: LEON Braciejowski, Karków, Grodzka 5—7. 2420 er

Dwa olbrzymy pracy

August Forel i Wilhelm Ostwald

Europa święci obecnie dwa jubileusze, które nazywać można jubileuszami pracy. August Forel ukończył 80-ty rok życia, a Wilhelm Ostwald 75-ty. Życie ich to nieustanna praca, to praca bez wypoczynku, bez wytchnienia, nieublagane ciężkie, ale dobro wolnie na siebie włożone jarzmo.

August Forel był psychiatrą, przez lata był dyrektorem szwajcarskiego zakładu dla umysłowo chorych. Jego studia o budowie i strukturze mózgu i dzisiaj jeszcze zachowały swą wartość. Forel był przyjacielem tych nieszczęśliwych, którym losy pomieszały rozum. Nieszczęśliwych? Kto wie, czy ci ludzie nie są zazdrości godni. Istnieje wszak granica ludzkiej wytrzymałości, a gdy się ją przekracza, rzeka przeznaczona na udreconą duszę płaszczy obłądka. Poeci niejednokrotnie opiewali błogosławieństwo — obłądka. Taka przepiękna książeczka Kellermanna „Heilige und Narren“ lub wzruszająca opowieść Selmy Lagerlöf o „Pekniętem sercu“ wprowadzają nas w ciche szczęście obłąkańców.

Ale studjum mózgu doprowadziło Forela do badania tajemnic duszy. Dla Forela wiedza nie była nigdy abstrakcją, lecz służyła zawsze i przedewszystkiem szczęściu człowieka. Forel nie doszedłby nigdy do imponujących nam dzisiaj rezultatów swej pracy, gdyby go za rękę nie prowadziła miłość czło-wieka i — wielka odwaga. Ta ostatnia cecha jest istotną właściwością wszystkich wielkich ludzi, którzy nie zamykają się w czterech ścianach doświadczenia i nie cofają się przed podróżą w nieznanne jeszcze światy. Studjum Forela o hipnozie i sugestji było na owe czasy dowodem rzetelnej odwagi, — wszak fachowcy patrzyli się z pogardą na dziwaczne eksperymenty rozmaitego rodzaju okultyzmu. I dziś ta dziedzina nie jest jeszcze zupełnie zbadana, ale Forel dał nam swem studjum, które osiągnęło 12 wydań, podwaliny pod naukowe zbadanie tajemniczych sił ludzkiej duszy.

Gdy w roku 1898 poszedł Forel na emeryturę, poświęcił się wyłącznie badaniu życia mrówek. Napisał z tej dziedziny kilka tomów, a przed dwoma laty dopiero zamknął swe doświadczenia, nabyte w obcowaniu z mrówkami w bardzo ciekawej książeczce p. t. „Mensch und Ameise“. Ale i tym razem nie był Forel tylko badaczem i chłodnym obserwatorem społeczeństwa mrówek, bo go, — jak już wspomnieliśmy, — przedewszystkiem interesował człowiek. Badając życie mrówek, których odkrył kilka tysięcy rodzajów, miał przed oczyma wciąż ludzkie społeczeństwo. Człowiek w porównaniu z mrówkami jest bardzo nieszczęśliwy, a życiu jego tysiące zagraża niebezpieczeństw. Najgłośniejszym jednak wrogiem zdrowia człowieka jest, zdaniem Forela, alkoholizm. Forel demonowi alkoholu stanowiącypowowiedział wojnę, a studia jego z tej dziedziny były naprawdę epokowe. Jemu zawdzięcza bowiem nauka stwierdzenie, że nadużycia alkoholu dziedzicznie obciążają potomstwo, albowiem zatrująwają komórki organizmu, wywołując wszelkie objawy degeneracji. Obok alkoholu drugim szkodnikiem ludzkości są choroby płciowe.

Największą sławę uzyskał Forel dziełem swem „Die sexuelle Frage“, które zostało przetłumaczone nie tylko na wszystkie języki europejskie, lecz i azjatyckie i stało się najpopularniejszym chyba dziełem na całym świecie. Forel był nie tylko psychiatrą i nie tylko przyrodnikiem, lecz posiadał gruntowną wiedzę socjologiczną. Badanie prostytucji doprowadziło go więc do odkrycia więzów, łączących to straszliwe zjawisko z całym systemem obecnej kapitalistycznej gospodarki.

A Forel nigdy nie ukrywał swych poglądów, nie chodził utartą ścieżką kompromisu, lecz miał odwagę do wyciągania ostatecznych konsekwencji. Do roku 1914 jest Forel tylko mieszczańskim pacyfistą, marzył z początku o zjednoczonych stanach Europy, a potem rozciągnął swoje marzenia na cały świat („Vereinigte Staaten der Welt“). W roku 1916 przystępuje Forel do szwajcarskiej socjalnej demokracji. Świadczy to nie tylko o jego odwadze, lecz i o wielkim optymizmie. Życie ludzkie jest dla niego ciągłą walką i ciężką, bezustanną pracą. Kto nie walczy i nie pracuje, przestaje być człowiekiem. Oto prymitywna, być może, ale jakżeż bohaterska etyka jego człowieka, który za najwyższy imperatyw uważał bezwzględna szczerłość i otwartość wobec siebie i wobec drugich.

Takim hymnem pracy jest też życie „papieża monistów“, Fryderyka Wilhelma Ostwalda. Urodzony dnia 2 września 1853 r. w Rydze, osiągnął już w bardzo młodym stosunkowo wieku uniwersytecką karierę. Zainteresowania jego dotyczyły się z początku tylko fizyki, albo lepiej powiedziawszy, fizykalnej chemii. Ostwald jest twórcą t. zw. katalizy, t. j. jemu nauka zawdzięcza dokładny opis i zbadanie zjawisk katalitycznych, zachodzących przy chemicznym przekształceniu dwóch pierwiastków w

to przekształcenie, ale same zachowują swoją odrębność. Najslawniejszy jego podręcznik „Die allgemeine Chemie“ jest jednakowoż nie tylko książką naukową, lecz w swych zrębach obejmuje już nową filozofję.

Jest to filozofja energetyki, usiłującej znaleźć ostateczną zasadę bytu. A więc nie istnieje podział na materję i siłę, na ducha lub materję, lecz istnieje tylko jeden prażywiół wszystkiego, a jest nim energia. Dwie podstawowe zasady, a mianowicie utrzymanie i przemiana energii, obejmują cały wszechświat. Dzisiaj wiemy, że jest to także tylko pewna metoda, jedna z nielicznych dróg do zbadania świata, ale zdajemy sobie równocześnie sprawę z tego, że ta metoda, ta droga była bardzo płodną i doprowadziła do dużych bardzo rezultatów. Ostwalda interesowała duchowa energia, co doprowadziło go do apoteozy pracy, do zrozumienia energii jako jedynej treści psychiki wszechświata. W ten sposób stał się Ostwald „papieżem monistów“. Jest to pogardliwa nazwa, którą wykuli metafizycy, aby wykazać, że monizm energetyczny, który chce wyru-

tugować religię, sam stał się religją. Nie ulega wątpliwości, że ta krytyka jest miejscami bardzo słabsza, ale nie powinno się też przeczyć faktu, że jest w istocie swojej dynamiczną i pełną optymizmu. Ostwald dał nam też formułkę szczęścia, — brzmiąca nieco dziwnie, a mianowicie: $G=A-W$. (Glück ist Arbeit minus Widerstand). Im mniejszy opór, tem większe szczęście. A jeśli opór równa się zeru, wówczas szczęście równa się pracy, a praca jest najwyższą formą szczęścia.

Nie wiem, czy ta formuła potrafi rzeczywiście wszystkich zadowolić. Na razie praca nie jest jeszcze błogosławieństwem, bardzo często, jakżeż często, jest prawdziwą klątwą, ale sama zasada, ujęta niejako abstrakcyjnie, zawiera przynajmniej wartość drogowskazu. Jeśli praca zostanie wyzwolona, może zapewnić maksimum szczęścia, jakie wogóle w życiu jest człowiekowi dostępnem.

A Ostwald umiał pracować. Ostatnie lata swego życia poświęca teoriom farb. Ostwald jest też autorem specjalnego atlasu farb, a badanie ich doprowadziło go też do własnej estetyki, której zasadniczą podstawą jest formuła: harmonja jest wogóle podstawą nie tylko piękna, ale wogóle kultury ludzkości.

W r. 1909 uzyskał Ostwald nagrodę Nobla. Jest to małe bądźco bądź, ale bardzo zasłużone uznanie. M. K.

Hiszpania i Chiny w Radzie Ligi

Genewa. 4. 9. PAT. Prezydjum Zgromadzenia Ligi Narodów po z górą trzygodzinnym na radach postanowiło niezwłocznie wnieść wniosek na Zgromadzenie o natychmiastową ponowną wybieralność Hiszpanji do Rady Ligi.

Genewa. 4. 9. PAT. Na początku dzisiejszego popołudniowego posiedzenia Zgromadzenia Ligi Narodów, przewodniczący Sahle oznajmił,

opartego na zasadach demokratycznych i podkreślając doniosłą kulturalną rolę państwa chińskiego, domagał się ponownego wyboru Chin do Rady Ligi Narodów. Ponieważ w sprawie tej nikt się nie zapisał do głosu, rokowania na temat żądania chińskiego odłożono do jutra przedpołudniem.

Spotkanie Briand-Müller nie doszło jeszcze do skutku

Berlin 4. 9. Korespondent genewski Vossische Zg. donosząc o pewnej nerwowości, panującej w kołach delegacji niemieckiej z powodu niedojścia dotychczas do skutku spotkania pomiędzy kanclerzem Muelemrem a Briandem, twierdzi, że nerwowość ta jest zupełnie nieuzasadniona. Briand miał zamiar już dzisiaj rozmówić się z kanclerzem Mullerem dla odbycia konferencji oddawna zapowiadzianej, jednakże z powodu zbyt długiego trwania obrad w prezydjum nie mógł tego zamiaru wykonać. Korespondent przestrzega zarazem do przywiązywania zbyt wielkich nadziei do rozmowy między kanclerzem Mullerem a Briandem, która w czasie obecnych obrad genewskich dojdzie do skutku. Korespondent podkreśla kategorycznie, że w Genewie nie można się spodziewać żadnych wiążących rozmów co do ewakuacji Nadrenji.

Müller zabierze głos

Berlin. 4. 9. PAT. Biuro Wolffa donosi z Genewy, że kanclerz Muller w czasie dyskusji na plenarnym zgromadzeniu Ligi w sprawie rozbrojenia zabierze głos, aby obszernie scharakteryzować stanowisko Niemiec w tej sprawie.

Delegat duński Sahle przewodniczący Zgromadzenia Ligi

iz uzupełniający wybór p. Basset Moore na członka stałego Trybunału sprawiedliwości międzynarodowej w Hadze odbędzie się w sobotę popołudniu. Następnie przewodniczący odczytał pismo delegacji chińskiej, wskazując na powstanie nowego narodowego rządu w Chinach.

ZE SPORTU

Przed meczem lekkoatletycznym pań Polska-Austrja Austrjackie z wodniczki stroją fochy

Wiedeń. 4. 9. PAT. Tutejszy „Sport Tageblatt“ zapowiada, iż lekkoatletyczne zawody kobiece Polski przeciw Austrji, które odbędą się z inicjatywy Austrjackiego Komitetu Maratońskiego w niedzielę 9 bm. o godzinie 10 przedpołudniem, na Placu wiedeńskiego Klubu Lekkoatletycznego będą walką o każdy punkt, który będzie rozstrzygał o zwycięstwie. Podczas gdy Polski przybywają do Wiednia ze swoją najsilniejszą załogą, na czele której znajduje się najslawniejsza lekkoatletka europejska, zwyciężczyni z Olimpiady p. Halina Konopacka, Austrjackie będą miały wielkie trudności do przezwyciężenia, ponieważ p. Wagner, jedna z najlepszych austrjackich lekkoatletek, obrażona z powodu niedopuszczenia jej do Olimpiady nie chce wogóle rozpocząć treningu. Tak samo p. Singer zdaje się że nie wystąpi do tych zawodów. Jedyną, która może wystąpić, jest p. Singerowa.

gnęła podczas ostatnich zawodów kobiecych w Polsce przeszło 1/4 punktów dla Austrji, jeżeli się zważy, że Singer jest mistrzynią w skoku, to należy zrozumieć, jaką szkodę wyrządzi niewystąpienie tych lekkoatletek przeciw Polsce.

Austrjacki Komitet Maratoński zaprosił wszystkie austrjackie władze sportowe na te zawody jakoteż reprezentację miasta Wiednia. Same zawody będą uważane, jako oficjalne zawody reprezentacyjne.

Skład reprezentacji polskiej

Skład kobiecej reprezentacji na mecz z Austrją w dniu 9 bm. w Wiedniu przedstawia się następująco: 60 m — Hulanicka i Woynarowska (rez. Gędziowska), 100 mtr. — Hulanicka i Breuerówna, 200 mtr. — Breuerówna i Tabacka (rez. Rokoszanka), 800 mtr. — Tabacka i Kilosówna, 80 m. płotki — Freiwaldówna i Schabińska, 4×100 mtr. — Woynarowska, Gędziowska, Hulanicka, Breuerówna, w dal — Freiwaldówna i Breuerówna, w wyż — Konopacka i Schabińska, kula i dysk — Konopacka i Jarska, oszczep — Lonka i Konopacka.

Obrady syndykatu naftowego we Lwowie

Lwów. 4. 9. PAT. W dniu wczorajszym tj. 3. bm. rozpoczął się w gmachu Izby handlowej i przemysłowej zjazd uczestników syndykatu przemysłu naftowego. Tematem obrad było przede wszystkim ustosunkowanie się syndykatu do małych rafinerii nie należących do syndykatu. Pewną część spraw związanych z tym problemem załatwiono na plenarnym posiedzeniu, co do reszty upewniono prezy-

djum zarządu do definitywnego załatwienia ich bez potrzeby dalszych uchwał. W ciągu popołudnia uchwalono regulamin Komitetu kredytowego przy Centralnym urzędzie sprzedaży. Głównym tematem dzisiejszego posiedzenia będzie sprawa kongentowania olejów smarowych. Obrady przeciągną się prawdopodobnie do jutra.

Wspaniały rozwój portu gdańskiego

Wiedeń. 4. 9. PAT. W ramach Międzynarodowych Targów Wiedeńskich urządzona została wystawa portów środkowo-europejskich. W wystawie tej bierze także udział w osobnym pawilonie Rada portu gdańskiego. Mapy plastyczne i liczne grafiki i fotografie przedstawiają rozwój portu gdańskiego po wojnie.

Na konferencji dziennikarzy wiedeńskich i za granicznych, przedstawił naczelnego wydziału ekonomicznego Rady portu Gdańska, radca Wiczkowski w ogólnym zarysie, przedstawił znaczenie gospodarcze i handlowe Gdańska. W ostatnim czasie ruch portowy Gdańska jest wprost rekordowy, gdyż w porównaniu z ostatnimi latami przedwojennymi wzrósł on prawie o 300 proc. Wybitny wzrost umiędzynarodowania portu Gdańska uwydatnił się z jednej strony we wzroście bander, które dzisiaj już wynoszą 27, z drugiej zaś w 80 regularnych liniach okrętowych, które łączą Gdańsk ze wszystkimi większymi portami Europy, Ameryki Półn i Poł. Bliskiego i Dalekiego Wschodu. Port Gdańska jest największym portem dla drzewa w Europie, największym portem dla

eksportu węgla na Bałtyku. Bardzo znaczny jest też eksport cukru, produktów naftowych jakoteż import rud, złomu i nawozów sztucznych. W ciągu najbliższych miesięcy oddany zostanie do użytku publicznego nowy basen portowy, przy Weichselmünde, wyposażony w nowoczesne urządzenia na przeładunek węgla i fosfatów. W związku z tem podniósł referent rozwój sieci, tzw. kolejowych taryf portowych przez koleje polskie, które w ten sposób umożliwią przeciągnięcie i rozszerzenie transportów tranzytowych przez port gdański do Czechosłowacji, niemieckiej części Górnego Śląska, do Unji Republiki Sowieckich i w pewnej mierze nawet do Rumunii i północnej części Austrii i Węgier.

Dziś przedpołudniem zwiedził wystawę portu prezydent Republiki austriackiej Hainisch. Przy pawilonie portu gdańskiego powitał prezydenta imieniem Rady portu radca Wiczkowski. Z wielkim zainteresowaniem wysłuchał prezydent, jakoteż bawiący również na Wystawie poseł Rzeczypospolitej Polskiej Bader wyjaśnienia o organizacji i rozwoju Gdańska.

Dziś pogrzeb min. Bokanowskiego

Paryż. 4. 9. PAT. Prezes Rady ministrów Poincaré przybywa jutro do Paryża, aby wziąć udział w pogrzebie zmarłego tragiczną śmiercią ministra Bokanowskiego. Wszyscy akredytowani w Paryżu ambasadorowie, posłowie i

Bokanowski

charge d'affaires złożyli rządowi kondolencje z powodu śmierci ministra.

Paryż. 4. 9. PAT. Jutro przedpołudniem zbierze się Rada gabinetowa, z końcem tygodnia zaś odbędzie się posiedzenie Rady ministrów, które prawdopodobnie wyznaczy następcę po zmarłym tragicznie ministrze Bokanowskim.

Zareczyny króla bułgarskiego

Wiedeń. 4. 9. PAT. Dzienniki donoszą, że oczekiwane od dawna zareczyny króla Borysa bułgarskiego z trzecią córką króla włoskiego 21-letnią księżniczką Giovanni stały się faktem do konanym.

Trudności nasuwały się z tego powodu, iż król Borys jest prawosławny, a księżniczka Giovanni jest katoliczką.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

— W dniu 5 bm. podsekretarz stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych p. Jaroszyński udaje się służbowo do Wilna. P. Jaroszyński odwiedzi również Targi Północne.

— Wczoraj wieczorem wyjechał do Palestyny radca handlowy poselstwa polskiego w Hajfie p. Bernard Hausner. Wszelkie pogłoski o jego odwołaniu są nieprawdziwe.

— Jak się dowiadujemy, w najbliższych dniach ukaże się już rozporządzenie rady ministrów w sprawie przemian zboża.

— W r. 1927 produkcja energii elektrycznej powiększyła się o 600 milionów kilowatów go dzin. Obecnie na skutek podjętej akcji porozumiewawczej między rządem polskim a przedsiębiorstwami amerykańskimi należy się spodziewać dalszego rozszerzenia energii elektrycznej.

— P. premier Bartel przyjął wczoraj o godz. 11 przedpoł. prezesa Banku Rolnego prof. Ludkiewicza, o godz. 12. ministra Składkowskiego z którym odbył dłuższą konferencję, następnie przyjął p. Laroche. Jutro w godzinach popołudniowych odbędzie się konferencja w sprawie eksportu, we czwartek zaś posiedzenie rady ministrów.

— Stan zdrowia artysty Kamińskiego znowu się pogorszył.

— W najbliższym czasie pisma warszawskie podnoszą cenę na 25 groszy za numer.

Monarchistyczno-wilhelmowska demonstracja na terenie w. m. Gdańska

Gdańsk. 4. 9. PAT. W niedzielę odbyło się w Brześni koło Gdańska uroczyste poświęcenie pomnika na cześć poległych żołnierzy 17 p. pułku artylerji polowej, stacjonowanej swego czasu w Gdańsku. W poświęceniu temu brał udział obok oficjalnego przedstawicieli senatu gdańskiego Strunka m. in. także specjalny wysłannik eks cesarza Wilhelma hr. Kanitz, przez co uroczystość ta nabrała charakteru wybitnie monarchistycznej demonstracji na rzecz byłego cesarza Niemiec.

KRAKOWIANKE

czekolade wyborna mleczna

poleca

Fabryka A. FIATKOWSKIEGO, A. Kraków

Z GIEŁDY

Giełda krakowska

Kraków. 4. 9. Tendencja dla walut i efektów utrzymana.

Akcje: Pharma ex kupon, Zieleniewski 137, Fabryka przetworów tłuszczonych 8.

Zebrań giełdowe cechowało ogólna niechęć do zawierania transakcji. Drobnych obrotów dokonano jedynie dwoma papierami a to Zieleniewskim po kursie lekko mocniejszym i Mydła. Z niekwalifikujących się do notowania robiono Bankiem Polskim po 180,50. Większość efektów w zupełnym zastoju. Ruch panował ospały. Obroty minimalne.

Na pogiełdziu sytuacja podobna. W małych ilościach robiono Cegielskim po 45 zł. Dolarówka 98,50 słabiej bez obrotów.

Waluty i dewizy oficjalnie bez zainteresowania. W prywatnych obrotach na rynku walutowym sytuacja bez zmiany. Usposobienie spokojne przy małych obrotach. W Krakowie dolar gotówkowy 8,88—8,88 i pół, czeki bankowo 8,90—8,91. Warszawa dolar 8,87 i pół do 8,88, czeki 8,89 trzy czwarte do 8,90 jedna czwarta. Lwów dolar 8,87 trzy czwarte do 8,88 jedna czwarta, czeki 8,90—8,90 i pół. Katowice dolar 8,88—8,88 i pół, czeki 8,90—8,91. Kurs placenia Banku Polskiego pozostał niezmienny.

Giełda warszawska

Warszawa. 4. 9. PAT. Bank Polski 181,75, 182, zachodni 33,25, Spiess 170, Siła i światło 2 em. 135, Częstocice 58, Cukier 63, Firley 68,50, 68,70, Nobel 32,75, Cegielski 47,25, Lilpop 40,75, Norblin 255, Ostrowiec I em. serja B. 12550 II em. serja B 120, Starachowice 51,50, 51,25, 54,50, Borkowscy 17,50, Klucze 7,15, 4 proc. pożyczka inwest. 127,25, 128, 5 proc. dolarowa 89,50 89, 89,25, 5 proc. konwersyjna 67, 5 proc. kolejowa 61,50, 6 proc. dolarowa 85, 10 proc. kolejowa 104. Obligacje Banku Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Dolary 888, 8,90, 8,86, Belgja 123,98, 124,29, 126,67, Holandia 357 i pół, 358,40, 356,60, Londyn 43,27 jedna czwarta, 43,38, 43,17, Nowy Jork 8,90, 8,92, 8,88, Paryż 34,82 i pół, 34,91, 34,74, Praga 26,42 i pół, 26,48, 26,36, Szwajcaria 171,70, 172,13 171,27, Sztokholm 236,75, 239,35, 238,15, Wiedeń 125,64, 125,95, 125,33, Włochy 46,71 i pół, 46,83 i pół, 46,59 i pół, marka niem. 212,47 i pół.

Giełda wiedeńska

Wiedeń. 4. 9. PAT. Amsterdam 283,95, Belgrad 12,45 i pół, Berlin 168,86, Bruksela 98 i pół, Budapeszt 123,53, Bukareszt 4,29 i pół, Kopenhaga 189,05 Londyn 34,39, Medjolan 37,09 i pół, N. Jork 706,35, Oslo 189, aPryż 27,66 pięć ósmych, Praga 20,98 i pół, Sofja 5,102, Sztokholm 189,60, Warszawa 79,40 79,68, Zurych 136,38, Amerykańskie 705,30, niemieckie 168,60, francuskie 27,55, jugosłowiańskie 12,45 czeskie 20,95 i pół, węgierskie 123,42, Renta majorowa 0,74 Anglobank 26,20, Bankverein 26,05, Bodenkredit 111,60, Kreditanstalt 59 trzy czwarte, Hipoteczny 94, Kompas 0,88, Laenderbank 32,60, Merkury 22,70, Zivnostenska 119 jedna czwarta, Czerniowiecka 80, Autst. Kol. państw. 26,60, Poludniowa 14,35, Golezow 271, Cement 110, Alpy 45,60, Berg u. Hueltea 795, Krupp 10 i pół, Poldihuelle 164 jedna czwarta, Rima 133,40, Siersza 11,80, Fanto 8,80, aKrapaty 27,01, Galicja 69 i pół, Nafta 35.

Giełda zurychska

Zurych. 4. 9. PAT. Paryż 30,28, Londyn 25,19 siedem ósmych, Nowy Jork 5,19 jedna czwarta, Belgja 72,20, Włochy 27,18, Hiszpanja 86,30, Holandia 208,20, Berlin 123,75, Wiedeń 73,18, Sztokholm 139, Oslo 138,60, Kopenhaga 138,60, Sofja 3,75, Praga 15,39, Warszawa 58,20, Budapeszt 90,54, Białogród 9,13, Ateny 6,72 i pół, Konstantynopol 3,15 i pół, Helsingfors 13,07 i pół, Buenos Aires 219.

— BNEJ SJON (Ul. Zielona 17). Dziś we środę o godz. 7,45 wiecz. posiedzenie wydziału. Sprawy bardzo ważne. Uprasza się o punktualne przybycie

— Z EZRY CHALUCOWEJ. Dziś we środę o godz. 7 wiecz. w lokalu Ezry, przy ul. Zielonej 17. posiedzenie Kom. Obyw. Ezry Chalucowej. Uprasza się wszystkich członków komitetu o niezawodne i punktualne przybycie.

